

โครงการพิเศษ

การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง
อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

A STUDY OF TOURISM PROMOTION POLICY OF PAK KHLONG SUBDISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
PATHIO DISTRICT, CHUMPHON PROVINCE

นางสาวอังคณา แก้วชลคราม
รหัสนักศึกษา 62205031

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SPECIAL PROJECT

IMPLEMENTING THE TOURISM PROMOTION POLICY OF PAK KHLONG SUBDISTRICT

ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

PATHIO DISTRICT, CHUMPHON PROVINCE

MISS AUNGKANA KAWCHONKHLAM

STUDENT ID 62205031

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT

FOR THE DEGREE OF BUSINESS ADMINISTRATION

IN BUSINESS ADMINISTRATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

2022

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2022

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองโครงการพิเศษ

โครงการพิเศษเรื่อง

การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วน
ตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
IMPLEMENTING THE TOURISM PROMOTION POLICY OF
PAK KHLONG SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
PATHIO DISTRICT, CHUMPHON PROVINCE

ชื่อนักศึกษา

นางสาวอังคณา แก้วชลคราม

รหัสนักศึกษา

62205031

ปริญญา

บริหารธุรกิจบัณฑิต

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจ

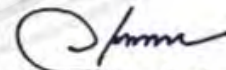
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชร ศิลป์เสวตร์

อาจารย์ผู้ควบคุมโครงการพิเศษ	ลายมือชื่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชร ศิลป์เสวตร์	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัลลิกา สูงงกฎ	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญานันท์ หล้าแหล่ง	

วัน/เดือน/ปีที่สอบ 27 กุมภาพันธ์ 2566 เวลา 09.30-10.00 น.

สถานที่สอบ ณ อาคารสำนักวิชา ห้อง E306

เห็นชอบรับรอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชร ศิลป์เสวตร์)

ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

วันที่ 26 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการพิเศษ	การนำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วน ปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร
ชื่อ-สกุล	นางสาวอังคณา แก้วชลคราม
รหัสนักศึกษา	62205031
ปริญญา	บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วุฒิชัย ศิลปะเสวตร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัด 2. เพื่อศึกษานโยบายและกลยุทธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ประชากรคือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในตำบลปากคลอง ได้จำนวน 185 คน โดยเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ และหาค่าสัมประสิทธิ์เชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.88 การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยด้วยสถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของการศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร พบว่า ในด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพรภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนนทรายงามมีความคิดเห็นระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมาด้านการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน มีความคิดเห็นระดับมาก และสุดท้ายสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดด้านยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาด้านการส่งเสริมการตลาดและ การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านแผนงานพัฒนา และยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สุดท้ายด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

Project Title	A STUDY OF TOURISM PROMOTION POLICY OF PAK KHLONG SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORANIZATION PATHIO DISTRICT, CHUMPHON PROVINCE
Student's Name	Miss. Aungkana Kawchamkhlam
Student ID	62205031
Degree	Bachelor of Business Administration
Year	2022
Project Advisors	Assistant Professor Watchara Sinlapasaweatr

ABSTRACT

This quantitative study aimed to investigate the personal factors affecting the tourism promotion policy and the tourism promotion policy of Pak Khlong Subdistrict Administration Organization, Pathio District, Chumphon Province. The participants of the study comprised the members of Pak Khlong Subdistrict Administration Organization Council, President of Pak Khlong Subdistrict Administration Organization, Government officials of Pak Khlong Subdistrict Administration Organization, and stakeholders in Pak Khlong Subdistrict. The data were collected using a validated questionnaire with a confidence coefficient of 0.88 and analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed that the tourism promotion policy of Pak Khlong Subdistrict Administration Organization, Pathio District, Chumphon Province, received an overall positive response. The most highly rated aspects were the development of beautiful dune tourist attractions, followed by the promotion of tourism potential as a sustainable world-class tourist destination, and generating income for the public and tourism entrepreneurs. Additionally, the tourism promotion strategy of Pak Khlong Subdistrict Administration Organization was also well-received, with the provision of sustainable tourism management services rated the highest, followed by marketing promotion and public relations for the tourism image. The development plan and upgrading of tourism products and services and the development strategy to become an international model eco-tourism destination were also highly rated.

The results suggest that the tourism promotion policy of Pak Khlong Subdistrict Administration Organization is effective and has the potential to attract more tourists to the area. It is recommended that the organization continue to prioritize the development of attractive tourist destinations, sustainable tourism management, and effective marketing and public relations strategies to further enhance their tourism promotion efforts.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษฉบับนี้สามารถลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ดูแล แก้ไข ปรับปรุง และช่วยเหลือจากทุกฝ่าย ซึ่งผู้ศึกษาขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ และขอขอบคุณอาจารย์กิตติ แก้วเขียว อาจารย์บิณฑิชา พุทธเกิด ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา และขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัญญาภักดิ์ หล้าแหล่ง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา สุนงกฏ ที่ชี้แนะแนวทางในการศึกษา ให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง และเสียสละเวลาในการตรวจโครงการพิเศษเล่มนี้ และช่วยให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อีกทั้งยังดูแลเอาใจใส่ และให้กำลังใจในการทำโครงการพิเศษด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่เป็นกำลังใจผลักดันให้การศึกษาลุล่วงไปได้ด้วยดี พร้อมทั้งช่วยหา แนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยความรัก และความเข้าใจเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอมอบคุณประโยชน์จากโครงการพิเศษเล่มนี้ แต่ผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความ เคารพยั้ง ที่ให้โครงการพิเศษเล่มนี้สำเร็จลงได้ ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่าน ที่เป็นผู้มอบวิชาความรู้แก่ ผู้ศึกษาหากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขออภัยไว้ ณ ที่นี้

อังคณา แก้วชลคราม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตาราง	VI
สารบัญภาพ	VII
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.4 ขอบเขตการศึกษา	5
1.5 กรอบแนวคิด	6
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 ข้อมูลทั่วไปของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	9
2.2 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	14
2.4 ทฤษฎีนโยบายสาธารณะ	15
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว	16
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว	19
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน	29
3.1 รูปแบบการวิจัย	29
3.2 ประชาชน และกลุ่มตัวอย่าง	29
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	30
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 การเก็บข้อมูลรวบรวม	32
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 4 ผลการวิจัย	34
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้	34
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของ องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	34
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	34
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	48
5.1 สรุปผลการศึกษา	48
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	50
5.3 ข้อเสนอแนะ	51
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก ก. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ	57
ภาคผนวก ข. แบบสอบถาม	65
ภาคผนวก ค. ผลการทดสอบดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ค่าคุณภาพความเชื่อมั่นของ เครื่องมือการวิจัย	72
การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Validity: IOC)	73
ผลการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยด้านความเชื่อมั่น (Reliability: R)	78
ภาคผนวก ง. ค่าสถิติที่สำคัญต่างๆ	79
ประวัติผู้เขียน	94

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของการ ส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน.....	37
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น ของนโยบายการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเงินทรายงาม	38
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบาย สร้างรายได้ให้ประชาชนและ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว.....	39
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบาย ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมนโยบาย.....	40
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล	41
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของยุทธศาสตร์ และแผนงานพัฒนาและ ยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว.....	43
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการตลาดและ การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว.....	44
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.....	45
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร.....	46

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิด

6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือว่ามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของเป็นอย่างมาก หลังจากมีการจัดตั้งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นในปี พ.ศ. 2503 และเติบโตอย่างรวดเร็ว เพื่อให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) สามารถระบุทิศทาง และประเด็นการพัฒนาที่ประเทศให้ความสำคัญ และมุ่งดำเนินการในระยะ 5 ปีของยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีการระบุเป้าหมายของประเด็นการพัฒนาที่ต้องดำเนินการอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ สภาพการณ์เศรษฐกิจ และสังคมทั้งภายในประเทศ และในระดับโลกตลอดจนเชื่อมโยง และส่งเสริมแผนระดับที่ 2 อื่น ๆ ในระนาบเดียวกันให้สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติ ต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การดำเนินการในทางปฏิบัติภายใต้แผนระดับที่ 3 เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการสนับสนุน และบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างเป็นรูปธรรมจึงจำเป็นต้องมีการปรับกระบวนการทัศนในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทาง และเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้น และบรรลุผลภายในช่วงเวลาของแผนให้สามารถชี้ชัดถึงเป้าหมายหลักที่ประเทศไทยต้องดำเนินการให้เกิดผล และเชื่อมโยงไปสู่เป้าหมายย่อยในมิติที่เกี่ยวข้องแต่ละด้านที่ต้องเร่งดำเนินการ หรือต้องมีการปรับเปลี่ยน เพื่อให้เป้าหมายหลักบรรลุผลสามารถเสริมสร้างให้ประเทศสามารถปรับปรุงจุดอ่อน ลดข้อจำกัดที่มีอยู่เดิม และพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับพลวัต และเงื่อนไขใหม่ของโลก เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเติบโตต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงความไม่แน่นอน และความซับซ้อนที่มากขึ้นของโลกยุคใหม่

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้เป็นแผนที่มีความชัดเจนในการกำหนดทิศทาง และเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้น โดยเริ่มต้นจากการสังเคราะห์วิเคราะห์แนวโน้ม พร้อมทั้งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก เพื่อประเมินความท้าทาย และโอกาสในการพัฒนาประเทศภายใต้บริบทเงื่อนไขข้อจำกัดที่ประเทศไทยต้องเผชิญ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยพิจารณาองค์ประกอบของการพัฒนาประเทศในมิติด้านต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง

องค์ประกอบของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติอย่างรอบด้าน ก่อนนำมาสู่การกำหนดจุดเน้นเชิงเป้าหมายที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญ และมุ่งเน้นดำเนินงานให้บรรลุผลในระยะของแผนพัฒนาฯ เพื่อให้ประเทศพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน และสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศไทยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการสำคัญของโลกทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงระยะสั้นและระยะยาว ทั้งที่สามารถคาดการณ์ได้ถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และไม่สามารถคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน โดยการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกที่เกิดขึ้นจะเป็นปัจจัยโอกาสที่ช่วยเสริมสร้างประโยชน์ หรือก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตด้วย ขนาดและลักษณะที่แปรผันออกไปอย่างไรรุนั้นขึ้นอยู่กับบริบท และเงื่อนไขสภาพแวดล้อมภายในประเทศที่จะเป็นตัวแปรหลัก ซึ่งบ่งชี้ว่าประเทศไทยจะสามารถปรับตัวด้วยการใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและปรับแก้ไขข้อจำกัดที่มีอยู่ เพื่อนำมาสร้างสรรค์โอกาสในการเติบโตต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ไม่แน่นอน และซับซ้อนได้อย่างเท่าทันเหมาะสม เพื่อให้เกิดการกระจายประโยชน์ที่เกิดขึ้นไปยังภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศได้อย่างเท่าเทียมเป็นรูปธรรมได้เพียงใด

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจกับบริบทของประเทศไทย และสภาพแวดล้อมภายนอกอย่างรอบด้าน ทั้งผลของการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ที่ยังคงมีประเด็นสำคัญ ซึ่งจำเป็นต้องเร่งดำเนินการขับเคลื่อนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายโดยเร็ว ตลอดจนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลกที่สำคัญ และคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 รวมถึงผลจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในหลากหลายมิติ และนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงฉกัทัศน์ของการพัฒนาทั่วโลกไปอย่างสิ้นเชิง เพื่อที่จะสามารถประเมินสถานภาพปัจจุบันของไทย และเตรียมความพร้อมในการปรับตัวท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่มีความซับซ้อนมากขึ้นของโลกยุคใหม่ เพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นในการพัฒนาประเทศบนพื้นฐานของความยั่งยืนได้อย่างเต็มที่ โดยการวางกลยุทธ์การพัฒนาประเทศที่มีจุดเน้นชัดเจน และเหมาะสมกับบริบททั้งภายใน และภายนอกประเทศอย่างรอบด้าน

การท่องเที่ยวถือเป็นนโยบายสำคัญที่รัฐบาลทุกสมัยให้ความสำคัญ เพราะสามารถสร้างรายได้มหาศาลให้กับประเทศ และยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่งรวมถึงการค้าและการลงทุน เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวสามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ในเวลาที่รวดเร็วกว่าภาคผลิตและบริการอื่น ๆ อย่างไรก็ตามภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชานายกรัฐมนตรีได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว จึงได้มีการกำหนดนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญ ดังนี้ 1) เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว 2) ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ 3) พัฒนาด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์ 4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานพื้นฐานฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว 5) ยกกระดับและรักษามาตรฐานบริการ

- 6) ส่งเสริมสนับสนุนตลาดท่องเที่ยว 7) ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่า
8) ผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่าง ๆ

อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพรเป็นอำเภอแรกของจังหวัดชุมพรที่เก่าแก่อำเภอหนึ่ง อำเภอปะทิว เป็นเมืองขนาดเล็กที่กล่าวถึงมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งเมืองอุทุมพร (ชุมพร) เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรนครศรีธรรมราช เมืองปะทิวแต่เดิมจะเป็นทางผ่านไปทำมาหากินของคนเมืองจากตะวันตก ซึ่งเป็นพื้นที่สูงไปทางตะวันออกสู่ทะเลที่ เรียกว่าปากทิว หรือปะทิว มีแหล่งชุมชนอยู่ที่ดอนตาเถร ดอนยายชี ดอนตะเคียน บ้านหัวนอน และบ้านเกาะชะอุม

อำเภอปะทิวตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอข้างเคียง ดังนี้ ทิศเหนือติดต่อกับอำเภอบางสะพานน้อย (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอไทย ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอเมืองชุมพร ทิศตะวันตกติดต่อกับ อำเภอท่าแซะ ทางราชการประกาศเปลี่ยนแปลง การปกครองมาเป็นรูปแบบมณฑลเทศาภิบาล ในปี พ.ศ. 2439 ได้ยุบเมืองปะทิวเป็น "อำเภอปะทิว" และได้มีแต่งตั้งหลวงพรหมสุภา จินดาพรหม (ทรัพย์ จินดาพรหม) ซึ่งดำรงตำแหน่งตุลาการเมืองชุมพร มาดำรงตำแหน่งนายอำเภอปะทิวคนแรก (ร.ศ.115) มีศาลาว่าการตั้งอยู่ที่บ้านท่าเสม็ด ตำบลดอนยาง (ปัจจุบันคือหมู่ที่ 9 ตำบลปากคลอง)

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ได้เสด็จออกตรวจราชการภาคใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2445 กรมการอำเภอได้สร้างพลับพลาที่ประทับบริเวณบ้านหน้าค่าย และได้ย้ายศาลาว่าการ ไปอยู่ที่บ้านท่ากรวด หมู่ที่ 7 ตำบลบางสน เมื่อปี พ.ศ. 2472 ได้เกิดพายุพัดใหญ่ที่จังหวัดชุมพร ทำให้ว่าการอำเภอปะทิวที่บ้านท่ากรวดถูกลมพายุพัดพังเสียหาย จึงได้ย้ายไปทำงานที่โรงเรียนประชาบาลบ้านบางสน (พิพิธราษฎร์บำรุง) และสร้างที่ว่าการอำเภอปะทิวหลังใหม่ขึ้นที่บ้านดอนตาเถร หมู่ที่ 14 (ปัจจุบันคือหมู่ที่ 3 ตำบลบางสน) ได้สร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2473 โดยทำพิธีเปิดในวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2473 ต่อมาอำเภอปะทิวได้เกิดพายุไต้ฝุ่นเกย์เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 ซึ่งเป็นพายุไต้ฝุ่นระดับ 3 ตามมาตราเฮอริเคนแซฟเฟอร์-ซิมป์สัน เคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 185 กิโลเมตรต่อชั่วโมง (ค่าลมพัดต่อเนื่องเฉลี่ย 1-นาทีก) พัดเข้าชายฝั่งอำเภอปะทิว ก่อให้เกิดความเสียหายไปทั่ว รวมถึงที่ว่าการอำเภอปะทิวด้วย จึงได้สร้างที่ว่าการอำเภอปะทิวหลังใหม่ขึ้นแทน เมื่อปลายปี พ.ศ. 2532 และได้มีการก่อสร้างอาคารที่ว่าการอำเภอหลังใหม่ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2559 และทำพิธีเปิดในวันศุกร์ที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เนื่องในโอกาสการก่อตั้งอำเภอปะทิว ครบ 120 ปี

ตำบลปากคลอง เมื่อครั้งสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ได้เสด็จออกตรวจราชการภาคใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2445 กรมการอำเภอได้สร้างพลับพลาที่ประทับบริเวณบ้านหน้าค่าย และต่อมาได้ย้ายศาลาว่าการไปอยู่ที่บ้านท่ากรวด หมู่ที่ 7 ตำบลบางสน ตำบลปากคลอง ได้รับการจัดตั้งเป็นแขวงตำบลปากคลองตามกฎหมายปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล และได้เปลี่ยนเป็นแขวงอำเภอปะทิวในเวลาต่อมา ตำบลปากคลองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน

ประกอบด้วยหมู่ที่ 1 บ้านทุ่งมหา หมู่ที่ 2 บ้านบ่อสำโรง หมู่ที่ 3 บ้านถ้ำธง หมู่ที่ 4 บ้านบางแหวน หมู่ที่ 5 บ้านน้ำพุ หมู่ที่ 6 บนไร่ และหมู่ที่ 7 บ้านท่าแอด

องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองเป็นตำบลหนึ่งใน 7 ตำบลของอำเภอปะทิวตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอปะทิว มีระยะห่างจากอำเภอปะทิวประมาณ 24 กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดชุมพรประมาณ 60 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมด 117 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 73,124 ไร่

อาณาเขตทิศเหนือติดกับตำบลทรายทอง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อาณาเขตทิศใต้ติดกับตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

อาณาเขตทิศตะวันออกติดกับอำเภอไทย

อาณาเขตทิศตะวันตกติดกับตำบลเขาไชยราช และตำบลดอนยาง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ลักษณะภูมิประเทศมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูง และที่ราบระหว่างภูเขาสภาพพื้นที่ตามธรรมชาติยังมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งสัตว์ป่า ป่าไม้ ป่าชายเลน หาดทราย เนินทราย ทะเล ภูเขา และเกาะต่าง ๆ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.2.2 เพื่อศึกษานโยบาย และยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทราบปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

1.3.2 ทราบนโยบาย และยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1.4.1 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ
2. นโยบายการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ประกอบด้วย

2.1 การนำเอานโยบายการส่งเสริมและสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ตำบลปากคลอง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลกอย่างยั่งยืน

2.2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม (Sand Dune) ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบเพื่อรองรับการท่องเที่ยววิถีใหม่ New Normal

2.3 การสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลปากคลอง

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ประกอบด้วย

- 1.1 การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล
- 1.2 แผนงานการพัฒนาและยกระดับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
- 1.3 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว
- 1.4 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในตำบลปากคลอง

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง เดือนธันวาคม 2565

1.5 กรอบแนวคิด

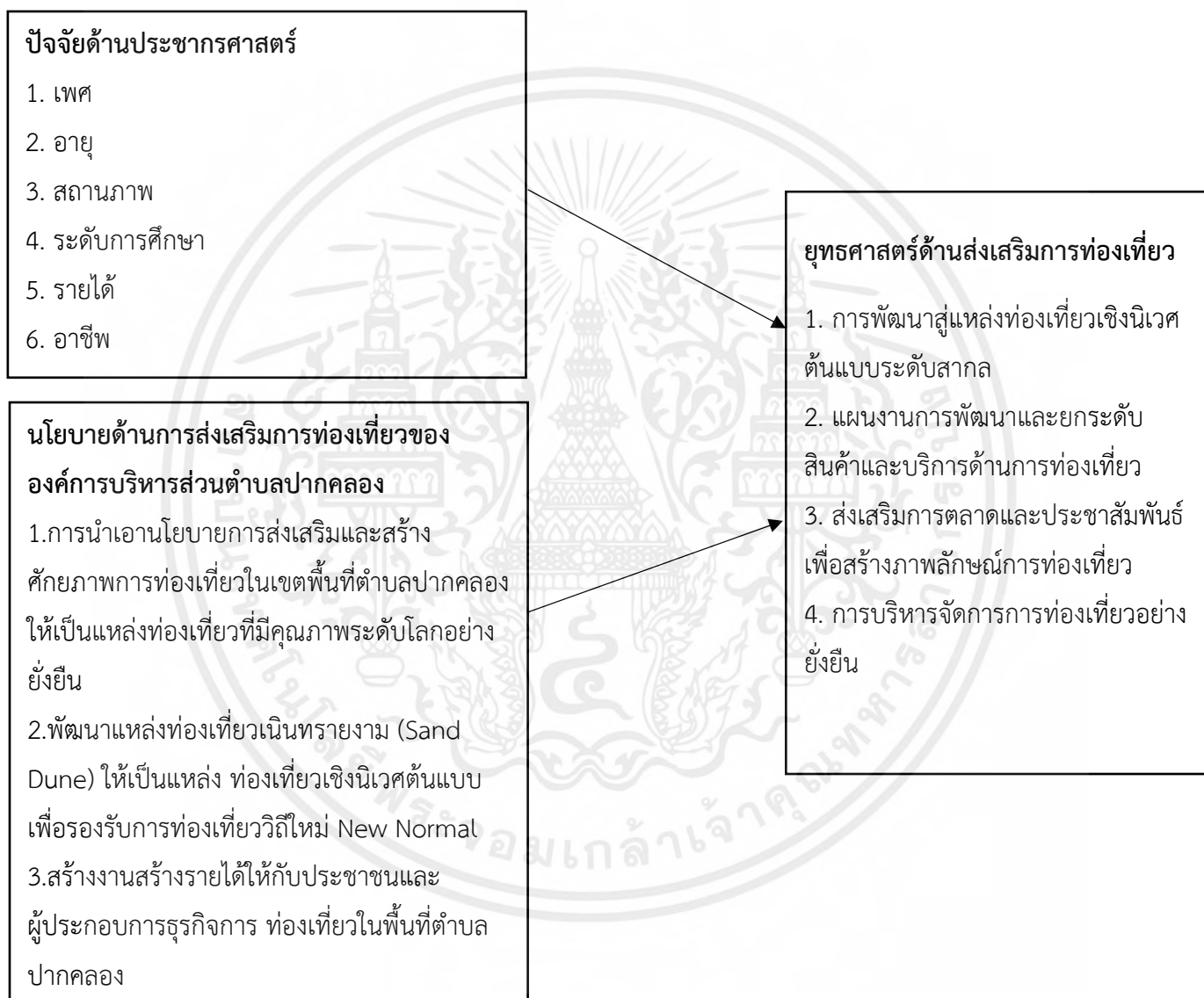
การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ตัวแปรต้น

(Dependent Variable)

ตัวแปรตาม

(Independent Variable)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

นโยบายการส่งเสริม และสร้างศักยภาพการท่องเที่ยว หมายถึง นโยบายการส่งเสริม และสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวเป็นการสร้างถึงนโยบายการท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้เกิดศักยภาพในการท่องเที่ยวมากขึ้นซึ่งการท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางของบุคคลจากสถานที่ซึ่งเป็นที่อาศัยอยู่ประจำไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวและเดินทางกลับไปสถานที่ที่อาศัยเดิม โดยการเดินทางนั้นไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพโดยตรง แม้ว่า รูปแบบของการท่องเที่ยวบางประเภทจะมีเรื่องของอาชีพ หรือธุรกิจการงานเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่บ้าง เช่น การท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดประชุมการจัดสัมมนา การจัดฝึกอบรม นักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางท่องเที่ยวมักจะมีเหตุผลหรือประเภทของจุดหมายในการเดินทางที่แตกต่างกันออกไปโดยมีปัจจัยประกอบที่เป็นตัวสนับสนุน หรือแรงผลักดันที่เป็นส่วนบุคคลซึ่งไม่เท่ากัน ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่ รายได้ เวลา โอกาสครอบครัวการได้รับข้อมูลข่าวสาร และความสนใจส่วนบุคคล เช่น สนใจเรื่องราวของชนเผ่า วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อม นันทนาการ หรือความต้องการที่จะได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่ เป็นต้น ซึ่งไม่ว่าจะเดินทางด้วยเหตุผลใดก็ตามสิ่งที่นักท่องเที่ยวต่างก็คาดหวังที่จะได้รับ คือ ความสุข ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน ความรู้ และประสบการณ์ใหม่ที่สนองตอบความต้องการส่วนบุคคลที่มีอยู่

นโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง นโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง แนวทาง วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ในการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่กำหนดกรอบการทำงาน และรวบรวมการตัดสินใจในภาพรวม และเฉพาะเจาะจง ที่มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นอยู่เป็นประจำในแหล่งท่องเที่ยว” โดยนโยบายการท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในขณะเดียวกันกับการลดผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นให้เหลือน้อยที่สุดนอกจากนั้น นโยบายการท่องเที่ยวยังสนับสนุน และเอื้ออำนวยให้เกิดบรรยากาศ ความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นอกจากคำจำกัดความข้างต้นแล้ว นโยบายการท่องเที่ยวยังเป็นชุดของกฎข้อบังคับที่บอกหน้าที่ในการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นชุดของกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับ เป็นแนวทางร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแหล่งท่องเที่ยว

นโยบายการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชน หมายถึง นโยบายการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชน หมายถึง การส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนนอกจากจะทำให้ชุมชนพึ่งตนเองได้แล้วหากเลือกรูปแบบอาชีพที่เหมาะสมก็สามารถช่วยส่งเสริมแก่ประชาชนในชุมชนนั้นได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และผลประโยชน์ที่ได้จะตกกับประชาชนใน ชุมชนเองทำให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากงานประจำ และยังสามารถช่วยให้ผู้ที่ว่างงานสามารถทำให้มีการสร้างงานเกิดขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การสร้างสังคมไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และชุมชนมีความเข้มแข็งทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกในการพัฒนา โดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กระทรวง วัฒนธรรมในแผนปฏิบัติการซึ่งได้ส่งเสริมให้มีการนำทุนทาง วัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคม และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศไทยนั้นเป็น ประเทศที่มีทุนทางวัฒนธรรมอยู่มาก และหลากหลายครอบคลุมอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งอารยธรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีอยู่คู่วิถีชีวิตของสังคมไทยมาเป็นเวลาอันยาวนานจึงเป็นโอกาส ที่จะนำทุนทางวัฒนธรรมของชุมชนออกมานำเสนอ เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจเพื่อก่อให้เกิดอาชีพ และรายได้แก่ชุมชนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทั้งในระดับชุมชนท้องถิ่น และระดับประเทศต่อไป

ยุทธศาสตร์แผนงานการพัฒนา และยกระดับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว หมายถึง แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทยได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการวางรากฐาน และแก้ไขปัญหา ที่เป็นอุปสรรคต่อการท่องเที่ยวรวมถึงการสร้างสมดุลของการพัฒนาในมิติต่าง ๆ ตลอดจนทำให้ ให้ความสำคัญกับการทำงานอย่างบูรณาการกับภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ทางการท่องเที่ยวของ ประเทศ คือ “ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลกที่เติบโตอย่างมีคุณภาพบนพื้นฐาน ความเป็นไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และกระจายรายได้สู่ประชาชนทุกภาคส่วนอย่าง ยั่งยืน เพื่อการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการตลาด และประชาสัมพันธ์ หมายถึง การโฆษณาจะใช้เวลาสั้น ๆ ในการ นำเสนอโฆษณาทางโทรทัศน์เพียง 30-60 วินาที หรือการลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์เป็นเพียงชิ้นงานสั้น ๆ ในการนำเสนอโฆษณาแต่มีได้ลงรายละเอียดในตัวสินค้า แต่ข้อมูลข่าวสารที่มีคุณค่าที่จะสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้แก่สินค้า จึงออกมาในรูปแบบของการประชาสัมพันธ์เพื่อ การตลาด เช่น การลงข่าว บทความ การถาม/ตอบ โดยการซื้อเนื้อที่ (Advertorial) หรือการใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงมากกล่าวสนับสนุน (Celebrity Endorsement) รางความเชื่อถือได้มากกว่าการโฆษณา

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้วิสัยทัศน์คือ “พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพิ่มมูลค่า ผลิตภัณฑ์ชุมชน ปลุกจิตสำนึกการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน)” ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ชุมชน การบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และผลการประเมินยุทธศาสตร์มีความเหมาะสมระดับมากสอดคล้อง กับบริบทของท้องถิ่นและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเรื่อง “การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร”

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดแต่ละประเด็นตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 ข้อมูลทั่วไปของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- 2.2 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.4 ทฤษฎีนโยบายสาธารณะ
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลทั่วไปของอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นอำเภอแรกของจังหวัดชุมพรที่เก่าแก่อำเภอหนึ่ง อำเภอปะทิว เป็นเมืองขนาดเล็กที่กล่าวถึงมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่ง เมืองอุทุมพร (ชุมพร) เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรนครศรีธรรมราช เมืองปะทิว แต่เดิมจะเป็นทางผ่านไปท่ามาหากินของคนเมือง จากตะวันตกซึ่งเป็นพื้นที่สูงไปทางตะวันออกสู่ทะเลที่เรียกว่าปากทิว หรือ ปะทิว มีแหล่งชุมชนอยู่ที่ ดอนตาเถร ดอนยายชี ดอนตะเคียน บ้านห้วยนอน และบ้านเกาะชะอ้อม

อำเภอปะทิวตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอข้างเคียง ดังนี้ ทิศเหนือติดต่อกับอำเภอบางสะพานน้อย (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) ทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอไทย ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอเมืองชุมพร ทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอท่าแซะทางราชการประกาศเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นรูปแบบ มณฑลเทศาภิบาล ในปี พ.ศ. 2439 ได้ยุบเมืองปะทิว เป็น "อำเภอปะทิว" และได้มีแต่งตั้งหลวงพรหมสุภา จินดาพรหม (ทรัพย์ จินดาพรหม) ซึ่งดำรงตำแหน่งตุลาการเมืองชุมพร มาดำรงตำแหน่ง นายอำเภอปะทิวคนแรก (ร.ศ.115) มีศาลว่าการตั้งอยู่ที่บ้านท่าเสม็ด ตำบลดอนยาง (ปัจจุบันคือหมู่ที่ 9 ตำบลปากคลอง)

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ได้เสด็จออกตรวจราชการภาคใต้ เมื่อปี พ.ศ. 2445 กรมการอำเภอสร้างพลับพลาที่ประทับบริเวณ บ้านหน้าค่าย

มีแนวความคิดที่จะย้ายศาลาว่าการไปอยู่ที่บ้านท่ากรวด หมู่ที่ 7 ตำบลบางสน เกิดพายุพัดใหญ่ที่จังหวัดชุมพร เมื่อปี พ.ศ. 2472 ทำให้ที่ว่าการอำเภอปะทิวที่บ้าน ท่ากรวดถูกพัดพังเสียหาย จึงได้ย้ายไปทำงานที่โรงเรียนประชาบาลบ้านบางสน 1 (พิพิธราษฎร์บำรุง) และสร้างที่ว่าการอำเภอปะทิวหลังใหม่ขึ้นที่บ้านดอนตาเถร หมู่ที่ 14 (ปัจจุบันคือหมู่ที่ 3 ตำบลบางสน) สร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2473 ทำพิธีเปิดในวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2473 ได้เกิดพายุไต้ฝุ่นเกย์ (พ.ศ. 2532) ซึ่งเป็นพายุไต้ฝุ่น เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 เป็นระดับ 3 ตามมาตราเฮอริเคนแซฟเฟอร์-ซิมป์สัน เคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 185 กิโลเมตรต่อชั่วโมง (ค่าลมพัดต่อเนื่องเฉลี่ย 1-นาทีก) พัดเข้าชายฝั่งอำเภอปะทิว ก่อให้เกิดความเสียหายทั่วรวมถึงที่ว่าการอำเภอปะทิวจึงได้สร้างที่ว่าการอำเภอปะทิวหลังใหม่ขึ้นแทน เมื่อปลาย ปี พ.ศ. 2532 ได้มีการก่อสร้างอาคารที่ว่าการอำเภอหลังใหม่ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2559 และทำพิธีเปิด เมื่อวันศุกร์ที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 เนื่องในโอกาสการก่อตั้งอำเภอปะทิว ครบ 120 ปี

คำว่าปะทิวเป็นชื่อเก่าแก่ตั้งแต่ต้น แต่ปัจจุบันใช้คำว่า “ปะทิว” ซึ่งไม่มีความหมายเพราะไม่มีการตีความ แต่ฟังสำเนียงพื้นเมืองพอรู้ว่าปะทิวเรียกตามสภาพท้องถิ่น ดินทะเลหน้าอ่าวทุ่งมหา ตำบลปากคลอง มีเกาะเรียงกันเป็นแถวเขาตั้งชื่อเมืองว่าเมืองปะทิว

ด้านภูมิศาสตร์

อำเภอปะทิว ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดชุมพรมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 779 ตารางกิโลเมตรมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ อำเภอบางสะพานน้อยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศใต้ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ทิศตะวันออก ทะเลอ่าวไทย

ทิศตะวันตก อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

ด้านลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่เป็นเนินเขา และเป็นภูเขา สลับพื้นที่ราบ และลาดเอียงโดยทั่วไปจากทิศตะวันออก และมีพื้นที่ติดกับอ่าวไทยเป็นระยะทางประมาณ 80 กม.

ด้านลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศมีสามฤดูกาล ฤดูร้อน ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงพฤศจิกายน และฤดูหนาวตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงมกราคมของทุกปี อำเภอปะทิว มีฝนตกชุกตลอดทั้งปีเนื่องจากอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดผ่านมหาสมุทรอินเดีย และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านอ่าวไทย

ด้านการปกครอง

แบ่งการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 75 หมู่บ้าน ได้แก่

- 1) ตำบลบางซ່อน 8 หมู่บ้าน
- 2) ตำบลทะเล 8 หมู่บ้าน
- 3) ตำบลสะพลี 11 หมู่บ้าน
- 4) ตำบลชุมโค 14 หมู่บ้าน
- 5) ตำบลดอนยาง 16 หมู่บ้าน
- 6) ตำบลปากคลอง 7 หมู่บ้าน
- 7) ตำบลเขาไชยราช 11 หมู่บ้าน

ด้านเศรษฐกิจ

การเกษตร และอุตสาหกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน
ทุเรียน เงาะ มังคุด

โรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ ไทยฮั่ว (ยางพารา) ม.2 ต.เขาไชยราช อ.ปะทิว จ.ชุมพร
และชุมพรลาเท็กซ์ (ยางพารา) ม.1 ต.เขาไชยราช อ.ปะทิว จ.ชุมพร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ประมง และรับจ้าง ทั้งนี้อำเภอปะทิว
มีแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นมากมาย อาทิ หาดทุ่งวัวแล่น เกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย
เกาะไข่ เกาะเตียบ ถ้ำน้ำลอดเขาพลู อ่าวบ่อเมา หาดบางเบิด อ่าวทุ่งซาง เขาดินสอ วัดแก้วประเสริฐ
วัดเขาเจดีย์ และแหล่งท่องเที่ยวโอทอปนวัตวิถีจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ 1) บ้านเกาะเสม็ด
หมู่ที่ 3 ตำบลบางสนอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 2) บ้านท่าแอด หมู่ที่ 7 ตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว
จังหวัดชุมพร 3) บ้านแหลมแท่น หมู่ที่ 1 ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 4) บ้านหน้าทับ
หมู่ที่ 1 ตำบลบางสนอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 5) บ้านชายทะเล หมู่ที่ 5 ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว
จังหวัดชุมพร และผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่น ได้แก่ ข้าวเหลืองปะทิว ผลิตภัณฑ์ดอกไม้จากรังไหม ผ้าบาติก
น้ำมันมะพร้าวซาปา กำไลแร่ อัญมณีสีม่วง ผลิตภัณฑ์ทุเรียนอบ ปลากรอบคุณยาย ซอสคิงโซยูยาเกิ
น้ำจิ้มไก่ น้ำสมสายชู น้ำแดง น้ำปลา เมตดอนยา ทรายสีน้า เป็นต้น และมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ
เช่น เนินทรายและชายหาดที่สวยงาม ทะเล ป่าชายเลน ป่าในแผ่นดิน เกาะที่มีแนวปะการังสวยงาม
และชายทะเล 80 กิโลเมตร

ด้านสังคม

โรงเรียนมัธยม ได้แก่ โรงเรียนปะทิววิทยา และโรงเรียนมาบอำมฤตวิทยา มหาวิทยาลัย ได้แก่
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร และสถาบันวิจัย และฝึกอบรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ด้านการคมนาคม

พื้นที่อำเภอปะทิว มี 3 เส้นทางคมนาคม คือ

- 1) การบิน กรมการบินพาณิชย์ สร้างสนามบินที่ตำบลชุมโค และเปิดให้บริการแล้ว โดยมี Air Asia บิน 1 เที่ยวบินต่อวัน และ Nok Air บิน 1 เที่ยวบินต่อวัน รวม 2 เที่ยวบิน (ไปและกลับ)
- 2) ทางรถไฟ ปัจจุบันการรถไฟแห่งประเทศไทยเร่งส่งเสริมระบบรางคู่ส่งผลดีต่อการเดินทางที่รวดเร็วและหลายขบวนมากขึ้น มีรถไฟด่วน และธรรมดาวิ่งผ่าน และรับผู้โดยสารหลายครั้งต่อวัน
- 3) โดยรถยนต์มีถนนในชนบท วิ่งผ่านหมู่บ้านตามเส้นทาง ส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยางที่เที่ยวได้ตลอดทั้งปี

2.2 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิวจังหวัดชุมพร ประวัติความเป็นมา

องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เดิมตั้งเป็นแขวงตำบลปากคลอง ตามกฎหมายการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลขึ้น ประวัติความเป็นมากับแขวงอำเภอปะทิว ต่อมาเป็นตำบลปากคลอง แบ่งเขตการปกครองเป็น 7 หมู่บ้าน เดิมตำบลปากคลองเป็นที่ตั้งของ ที่ว่าการอำเภอและมีศาลหลักเมืองอยู่ที่วัดหน้าค่าย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าพรุ ป่าชายเลน และที่ราบเชิงเขา มีอาณาเขตติดชายทะเลด้านทิศ ตะวันออกยาว 12 กิโลเมตร มีชายหาดสวยงามมีเกาะเวียง ที่มีธรรมชาติสวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยวชมธรรมชาติและดำนํ้าดูปะการัง

ที่ตั้งของตำบลปากคลอง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน 7 ตำบลของอำเภอปะทิว อยู่ทางทิศเหนือของอำเภอปะทิว ระยะห่างจากอำเภอปะทิวประมาณ 24 กิโลเมตร และห่างตัวจังหวัดชุมพรประมาณ 60 กิโลเมตร เนื้อที่ 117 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 73,125 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลทรายทอง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากบริเวณพิกัด N 493132 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวคลองบางเบ็ด ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือผ่านเขาบางเบ็ด สิ้นสุดบริเวณพิกัด N 552147 รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ 6.1 กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดกับตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยมีแนวเขตเริ่มต้นชายฝั่งทะเลที่คลองน้ำจืด บริเวณพิกัด N 466938 ไปตามแนวคลองน้ำจืด สิ้นสุดบริเวณพิกัด N 454947 รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ 18.3 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดกับทะเลอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลเขาไชยราช และตำบลดอนยาง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบสูง และที่ราบระหว่างภูเขา สภาพพื้นที่ตามธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งสัตว์ป่า ป่าไม้ ป่าชายเลน หาดทราย เนินทราย ทะเล ภูเขา และเกาะ

ลักษณะภูมิอากาศ

มีภูมิอากาศแบบมรสุมมีฝนตกชุก อุณหภูมิสูงสุด 33-36 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุด 22-25 องศาเซลเซียส ซึ่งแนวโน้มในอนาคตอุณหภูมิจะเพิ่มสูงขึ้นจากภาวะโลกร้อนคาดการณ์ อุณหภูมิสูงสุด 36-40 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุด 22-23 องศาเซลเซียส

ลักษณะของดิน

ดินร่วนเหนียวปนทราย และดินร่วนปนทราย ลักษณะดินมีความอุดมสมบูรณ์ระบายน้ำได้ดีเหมาะสำหรับใช้ปลูกพืชไร่ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน พืชสวนครัว

ลักษณะของแหล่งน้ำ

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง มีแหล่งน้ำ ดังนี้

- บ่อน้ำตื้น 228 แห่ง
- บ่อบาดาล 36 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน 12 แห่ง
- สระน้ำขนาดเล็กเพื่อการเกษตร 14 แห่ง
- ฝายน้ำล้น 9 แห่ง

เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง มีเนื้อที่ ประมาณ 73,125 ไร่กิโลเมตร หรือ 117 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตปกครองเป็น 7 หมู่บ้าน แยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1	บ้านทุ่งมหา	มีเนื้อที่ประมาณ	800	ไร่
หมู่ที่ 2	บ้านบ่อสำโรง	มีเนื้อที่ประมาณ	5,000	ไร่
หมู่ที่ 3	บ้านถ้ำธง	มีเนื้อที่ประมาณ	3,400	ไร่
หมู่ที่ 4	บ้านบางแหวน	มีเนื้อที่ประมาณ	3,375	ไร่
หมู่ที่ 5	บ้านน้ำพุ	มีเนื้อที่ประมาณ	13,000	ไร่
หมู่ที่ 6	บ้านบนไร่	มีเนื้อที่ประมาณ	10,800	ไร่
หมู่ที่ 7	บ้านท่าแอด	มีเนื้อที่ประมาณ	2,000	ไร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิสัยทัศน์ พันธกิจ

วิสัยทัศน์ "ปากคลองชุมชนน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพ ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ เศรษฐกิจเข้มแข็ง สาธารณูปโภคทั่วถึง การบริหารโปร่งใส"

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากแนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐในอันที่จะรักษาความมั่นคง และความผาสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตยโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นจึงสามารถสรุป ได้ดังนี้

ความหมายและหลักการองค์กรปกครองท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นมีผู้ให้ความหมายไว้มากมีทั้งที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน ดังนี้

กฤษณ์ วงศ์วิเศษธร.(2560). ที่ศึกษาเรื่อง “ความเป็นอิสระในการปกครองตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ซึ่งเนื้อหาในส่วนของหลักความเป็นนิติบุคคลสะท้อนว่าการขาดอิสระในการบริหารจัดการตนเอง ย่อมหมายถึง การขาดซึ่งความเป็นนิติบุคคล ซึ่ง ราเชนทร์ นพณัฐวงศ์กรที่ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ชำนาญ จันทร์เรือง. (2562). ได้อธิบายว่า การกำกับดูแลนั้นอำนาจของผู้กำกับดูแลจะต้องมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะอย่างชัดเจน และผู้กำกับดูแลจะใช้อำนาจเกินกว่าที่กฎหมายบัญญัตินั้นไม่ได้โดยต้องกำกับดูแลเฉพาะเรื่องของความชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น หากเข้าไปควบคุมความเหมาะสมหรือการควบคุมดุลพินิจคือการทำลายความเป็นอิสระของท้องถิ่นนั่นเอง อันเป็นการแสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคกับส่วนท้องถิ่นที่มีใช้การกำกับดูแลตามปกติ โดยการใช้ระเบียบหรือหนังสือราชการเป็นเครื่องมือสำคัญในออกคำสั่งเพื่อตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลและเป้าหมายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่คำนึงถึงหลักของการกระจายอำนาจแต่อย่างใด

Holloway, William V. (1951) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง องค์กรที่มีอาณาเขตแน่นอนมีประชากรตามหลักที่กำหนดไว้มีอำนาจการปกครองตนเองมีการบริหารการคลังของตนเองและมีสภาท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

Clarke John J. (1957) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด โดยเฉพาะและหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้ง และอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

Haris G. Montagu (1984) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่นมีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชาว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

Robson, William A. (1953) นิยาม ว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้น และให้มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

2.4 ทฤษฎีนโยบายสาธารณะ

ความหมาย และความสำคัญของนโยบายสาธารณะมีความสำคัญต่อองค์การปัจจุบันอย่างมาก เนื่องจากนโยบายสาธารณะ เป็นทิศทางของการเปลี่ยนแปลง จึงมีการใช้กันอย่างกว้างขวาง และแพร่หลายทั้งในภาครัฐราชการ และภาคธุรกิจ โดยที่นโยบายสาธารณะถูกกำหนดขึ้นในสังคมหรือในองค์กรต่างๆ เพื่อเป็นแนวคิดในการดำเนินงานเพื่อสนองความต้องการ หรือความประสงค์ของบุคคลในองค์กรนั้น นโยบายสาธารณะจะสอดคล้องกับความเชื่อ และลัทธิการปกครองขององค์กรนั้น นโยบายสาธารณะที่อยู่ในสังคมแบบประชาธิปไตยก็จะถูกกำหนดโดยข้อมูล และมีการกลั่นกรองข้อมูลจากบุคคลหลายคน และจะตอบสนองกับบุคคลส่วนใหญ่ แต่ถ้าเป็นอัตตาธิปไตยนโยบายสาธารณะก็จะมาจากบุคคลกลุ่มเดียวการกำหนดนโยบายสาธารณะย่อมมีขั้นตอน และกระบวนการอันมาซึ่งนโยบายสาธารณะ ในการดำเนินงานที่ถูกต้องมีประสิทธิภาพเป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์ของการบริหาร

Bentham, J. (1789) เห็นว่าการกระทำที่ดีที่สุดเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความสุขมากที่สุดของคนจำนวนมากที่สุด หรือที่เรียกว่า หลักอรรถประโยชน์นิยม (Utilitarianism) ดังนั้น นโยบายใดก็ตามที่ก่อให้เกิดประโยชน์ หรือความสุขแก่คนส่วนใหญ่มากที่สุดก็ถือว่าเป็นนโยบายที่ดี และควรนำไปปฏิบัติเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนผู้กำหนดนโยบายต้องเลือกทางเลือกที่ทำให้เกิดผลประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด โดยให้ความสำคัญกับสังคมส่วนรวมมองข้ามปัจเจกบุคคลโดยไม่มีการชดเชยคนส่วนน้อย

Pareto, Vilfredo (1935) กล่าวว่าทางเลือกที่ทำให้คนอย่างน้อยที่สุดหนึ่งคนรู้สึกดีขึ้นกว่าเดิมโดยไม่ทำให้ใครรู้สึกแย่ลงกว่าเดิมทางเลือกนั้นเป็นทางเลือกที่ควรเลือกรัฐบาลจะต้องเปิดโอกาสให้คนที่

รู้สึกแย่งกว่าเดิมอันเนื่องมาจากทางเลือกของนโยบายหนึ่ง ๆ สามารถคัดค้านได้ซึ่งการคัดค้านนี้อาจมีผลให้ทางเลือกนั้นถูกยกเลิกไป หรือทางเลือกนั้นถูกเลือกกำหนดเป็นนโยบาย แต่มีการชดเชยให้แก่คนที่รู้สึกกว่าตนเองได้รับผลเสียจากทางเลือกนั้น

Rawls, John B. (1971) กล่าวว่าสิ่งที่มีคุณค่าทั้งหลายในสังคมควรถูกแบ่งหรือจัดสรรให้ทุกคนอย่างเท่าเทียม แต่ถ้าไม่สามารถจัดสรรให้เท่าเทียมจำเป็นต้องให้ทุกคนได้รับประโยชน์ และความแตกต่างที่ไม่เท่าเทียมนั้นควรจะมีช่องว่าง หรือความแตกต่างกันให้น้อยที่สุดเพื่อความยุติธรรม

อาจสรุปได้ว่าเป็นแนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ ที่รัฐบาลประกาศ หรือตัดสินใจเลือกว่าจะกระทำหรือไม่กระทำอันจะเป็นเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติที่จะทำให้บรรลุผลงานตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการสนองตอบความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมเป็นหลัก หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่รัฐบาล หรือผู้บริหารประเทศใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเป็นความประสงค์หรือความมุ่งหวังว่าในอนาคตอะไรจะเกิดขึ้น นโยบายสาธารณะเมื่อกำหนดและผลักดันไปสู่การปฏิบัติจะกระทบกับทุกคนในสังคม นโยบายสาธารณะจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

จะเห็นได้ว่า นโยบาย (Policy) และนโยบายสาธารณะ (Public Policy) ต่างก็เป็นเรื่องของแนวทางในการปฏิบัติ แต่จุดต่างก็คือ แนวทางปฏิบัตินั้นใครเป็นคนกำหนดขึ้น ซึ่งจากการให้คำนิยามจะเห็นว่าถ้าผู้ที่กำหนดนโยบายเป็นรัฐบาลนั้นก็คือนโยบายสาธารณะสิ่งที่สำคัญ คือนโยบายหรือนโยบายสาธารณะนั้นตัวนโยบายจะถูกกำหนดโดยผู้บริหาร โดยผู้บริหารนั้นต้องการหรือคาดหวังสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตยกตัวอย่างเช่น นโยบายปราบปรามยาเสพติดเป็นการบอกความต้องการว่าในอนาคตยาเสพติดจะลดน้อยลง หรือหมดไป

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว (Strategic) เป็นเทคนิคที่ใช้อยู่ในกิจการทหารมีหลักฐานอยู่ในตำราพิชัยสงคราม “ซุนวู” ของจีนได้รวบรวมหลักการวางแผนยุทธศาสตร์ทางการทหารไว้ปัจจุบันนักธุรกิจภาคเอกชนได้ประยุกต์แนวคิด และวิธีการของแผนยุทธศาสตร์มาใช้ในการแข่งขันทางธุรกิจ โดยคำนึงถึงการแข่งขันให้อยู่รอดการมุ่งหวังผลกำไรเป็นนำหลักต่อมาภาครัฐได้นำแนวทางของภาคเอกชนมาประยุกต์ใช้ต่อไปเพื่อให้การบริหารงานภาครัฐสามารถปรับกลไกได้ทันยุคสมัย โดยคำนึงถึงการสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลัก

ยุทธศาสตร์ (Strategy) เป็นแผนการดำเนินงานที่สร้างขึ้นมาอย่างเป็นระบบซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ สัมพันธ์สอดคล้องกันเป็นแผนที่มิวิสัยทัศน์หรือภาพฝันที่วาดไว้เป็นการร่วมจิตมีประสงค์อันแสดงถึงความร่วมมือของทุกฝ่ายผนึกพลังใจของทุกฝ่าย เพื่อกระทำพันธกิจอันถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบ

ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้เกิดผลกระทบ และได้ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์แผนยุทธศาสตร์ที่ดีมาจากการวิเคราะห์อดีต รู้ปัจจุบัน เพื่อไล่ให้ทันอนาคตวิเคราะห์สถานการณ์ที่ผ่านมา วิเคราะห์ทรัพยากรทุนต่าง ๆ อันเป็นศักยภาพหรือความสามารถที่ยังไม่ได้พัฒนาหรือยังไม่ได้พัฒนาเต็มที่ หรือที่ยังซ่อนเร้นอยู่ แผนยุทธศาสตร์ที่ดีเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการวางแผนที่ดีการบริหารจัดการแผนอย่างมีประสิทธิภาพเกิด เป็นประสิทธิผลที่ปรากฏจริงเป็นแผนที่มีเป้าประสงค์ดีก่อให้เกิดการร่วมใจ มีหลักการดีก่อให้เกิดการร่วมคิดมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก่อให้เกิดการร่วมทำ และมีการแบ่งบทบาทหน้าที่จัดการดีก่อให้เกิดการร่วมแรงในภาษาไทยมี วลีว่า “ร่วมแรง ร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำ”

ยุทธศาสตร์ (Strategy) ไม่ใช่พันธกิจ (Mission) แต่ยุทธศาสตร์ คือแผน (Plan) ที่จะนำองค์การให้บรรลุพันธกิจที่กำหนดหากองค์การต้องการชัยชนะองค์การต้องเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต และกำหนดยุทธศาสตร์ที่จะนำองค์การไปสู่อนาคตที่เตรียมพร้อมไว้

คำว่า “ยุทธศาสตร์” (Strategy) ใช้เป็นครั้งแรกในวงการทหาร และการทำสงครามที่เกี่ยวข้องกับการรบ หมายถึง วิชาว่าด้วยการพัฒนา และการใช้อำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ จิตวิทยา และกำลังรบทางทหารตามความจำเป็นทั้งในยามสงบ และยามสงคราม ต่อมาได้มีการนำคำว่า “ยุทธศาสตร์” มาใช้ทางด้านอื่น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยเฉพาะทางด้านการบริหารองค์กร ซึ่งหมายถึง วิธีการดำเนินงาน หรือแนวทางปฏิบัติในการใช้ทรัพยากรขององค์กร และมาตรการขององค์กร เพื่อสร้างโอกาส และป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ขององค์กรอันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรโดยแผนการปฏิบัติการณ์นั้นจะต้องมีความเชื่อมโยงกับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร เพื่อใช้ในการดำเนินงานขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์

แผนยุทธศาสตร์ (Strategic plan) เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์สภาพการณ์ภายนอก และภายในองค์กรเพื่อคาดคะเนแนวโน้มของสถานการณ์ และกำหนดแนวทางการดำเนินการขององค์กรให้สอดคล้องเหมาะสมกับแนวโน้มของสถานการณ์ดังกล่าว โดยจะต้องเป็นแผนระยะยาวที่บอกถึงทิศทางการดำเนินงานขององค์กรสำหรับใช้เป็นเครื่องมือ ในการประสาน และกำกับติดตามการดำเนินงานในส่วนงานต่าง ๆ ขององค์กรให้เป็นไปในทิศทาง และจังหวะเวลาที่สอดคล้องกัน และจะต้องเป็นเอกสารที่ระบุวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategies) ต่าง ๆ ในการดำเนินงานขององค์กร

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2561 – 2564 นี้ได้ส่งเสริมประเภทแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติประเภทโบราณสถานโบราณวัตถุ และประเพณีวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้วางกรอบยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโตอย่างยั่งยืน โดยเน้นตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพรวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อสถาบันครอบครัว และต่อสังคมโดยรวม

โดยการพัฒนาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญของชนบทธรรมเนียมนิยมประเพณีท้องถิ่นวิถีชีวิตชุมชนของไทยที่มีจุดเด่นพิเศษคือการท่องเที่ยวเชิงพุทธซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้น และสิ่งที่ตามมากับการท่องเที่ยวแบบนี้คือ ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอาชีพงานทำโดยการนำเอาวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาทำเป็นสินค้าจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวทำให้ชุมชนมีรายได้คนก็จะไม่ต้องเดินทางไปทำงานต่างถิ่นสังคมครอบครัวก็อบอุ่นลดปัญหาต่าง ๆ ได้มากมาย

Saso K & ,Naume M. (2012) พัฒนากลยุทธ์ทางการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ เพื่อดึงดูด นักท่องเที่ยวทั้งจากภายในประเทศ และต่างประเทศหันมาสนใจการท่องเที่ยวในชุมชน โดยผลการวิจัย พบว่า ด้านสร้างการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด จะเป็นการสร้างการรับรู้ และความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวิถีวัฒนธรรมของชุมชน และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวหันมาสนใจที่จะเข้ามาเยี่ยมชมพื้นที่ ได้ศึกษาถึงการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเมือง Horrid โดยผลการศึกษา พบว่า การให้ความสำคัญในด้านของการตลาด และการส่งเสริมการขายจะช่วยให้การพัฒนาที่ยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยหากจัดกลุ่มรูปแบบของการท่องเที่ยว โดยให้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวดังกล่าวได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ดังกล่าว

Curve คือ ถ้าส่วนครองตลาดเพิ่มขึ้นจะนำไปสู่การผลิตที่มากขึ้น ซึ่งจะให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลงซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตสามารถกำหนดราคาที่แข่งขันมากขึ้น แต่ในที่สุดแนวคิดนี้ก็แพร่หลายทำให้ผู้ผลิตพากันเล่นสงครามราคา

ในปี ค.ศ. 1980 เกิดแนวคิดเรื่องการวางตำแหน่งกลยุทธ์เพื่อความสำเร็จ ซึ่งเป็นเรื่องของการกำหนดความสามารถ (capabilities) ขององค์กรที่จะทำให้งานบรรลุผลสำเร็จเหนือคู่แข่งชั้นในระยะเวลาเกิดแนวคิดแรกเรื่องกลยุทธ์การแข่งขัน (competitive strategy)

Porter, Michael E. (1985) เสนอว่าองค์กรควรจะมีการกำหนดกลยุทธ์ 3 ทางเลือก คือ (1) กลยุทธ์การมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำ (cost leadership strategy) (2) กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง (differentiation strategy) และ (3) กลยุทธ์การเจาะจงในตลาด (focus strategy) ต่อมาได้เสนอแนวคิดเรื่องการวิเคราะห์โครงสร้างอุตสาหกรรมภาวะการแข่งขัน และศักยภาพการทำกำไรของอุตสาหกรรม โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Five Forces Model! และถูกพัฒนาเป็นแนวคิดในการวิเคราะห์กิจกรรมสร้างมูลค่าเชื่อมโยง (value 4chain analysis)

Kaplan, Robert S., and Norton David P. (1996) ได้เสนอแนวคิดเรื่อง การวัดผลองค์กรอย่างสมดุล (balanced scorecard) คือ การวัดผลองค์กรให้ครอบคลุม และสมดุลมากขึ้น คือ ความพึงพอใจด้านการปฏิบัติ ด้านการเสริมการเรียนรู้

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว Alexandru, S., Rodica, P. (2015) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีอยู่ในชุมชนทั้งในด้านสถาปัตยกรรม ประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชนผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวิถีวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้การท่องเที่ยวมีความน่าสนใจ และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มีความสนใจที่จะเข้ามาในพื้นที่ได้ ศึกษาถึงการระบุศักยภาพการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในสาธารณรัฐมอลโดวา โดยผลการศึกษา พบว่า มีปัจจัยหลายอย่างที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในการท่องเที่ยวของมอลโดวา ทั้งในแง่มุมมองของการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมที่ยังไม่ได้มีการสำรวจ หรือมีการสำรวจอย่างไม่ทั่วถึง และสิ่งดึงดูดทางวัฒนธรรมของพื้นที่อาจจะมีคามน่าสนใจที่ไม่เพียงพอที่จะสามารถเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเด็นของการสำรวจ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความน่าสนใจ และดึงดูดแก่นักท่องเที่ยว

ปัจจัยของการท่องเที่ยว แบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว (Attraction) หมายถึง สิ่งที่สามารถดึงดูดหรือโน้มน้าวใจให้เกิดความสนใจปรารถนาที่จะไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวไปเยือน จะต้องเป็นพื้นที่ที่มีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวเป็นสำคัญในแหล่งท่องเที่ยวจะมีจุดที่เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวจุดหนึ่งหรือหลายจุดก็ได้ถ้ามีสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวหลายจุดแหล่งท่องเที่ยวนั้นจะมีนักท่องเที่ยว และสนใจนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกันมาก

สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

(1) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่ธรรมชาติให้มา (Natural Attraction Factors) คือ ความงามตามธรรมชาติที่สามารถดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปเที่ยวในพื้นที่นั้น เช่น หาดทรายที่สวยงาม สภาพป่า และชีวิตสัตว์ป่า เป็นต้น

(2) สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Historical and Cultural Attraction Factors) เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นแล้วสามารถดึงดูดใจให้มนุษย์ไปเยือน หรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้น เช่น สิ่งก่อสร้างที่เป็นสถาปัตยกรรม ได้แก่ วัดวังเมืองโบราณ เป็นต้น

(3) คน เช่น ตลาดน้ำก็เป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวที่มนุษย์ทำให้เกิดขึ้นมารวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่คนเราสร้างขึ้นมา เช่น การแข่งกีฬาการแสดงการจัดเทศกาล เช่น งานเทศกาลอาหาร งานเทศกาลผลไม้ เป็นต้น

2) สิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่รองรับการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปได้ด้วยความสะดวกสบายที่สำคัญมากที่สุด คือ เรื่องที่พักแรม

ไม่ว่าจะเป็นที่พักในรูปแบบโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล เกสต์เฮ้าส์ สิ่งสำคัญอันดับรองลงมา คือ การบริการ จึงต้องมีร้านอาหารบริการสำหรับนักท่องเที่ยวตลอดจนข่าวสารข้อมูล เพื่อการเดินทางไว้บริการ นักท่องเที่ยวการเข้าถึงได้ (Accessibility) หมายถึง การไปถึงแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นได้ คือ ต้องมีการคมนาคมขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นอย่างสะดวก

การท่องเที่ยวจึงเป็นกระบวนการทางสังคม และเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน คือ ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) บริการท่องเที่ยว (Tourism Service) และการตลาด การท่องเที่ยว (Tourism Market of Tourist) แต่องค์ประกอบย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันเป็นเหตุ และผลซึ่งกันและกันความแตกต่างของแต่ละรูปแบบการท่องเที่ยวจึงอยู่ที่ความแตกต่างในองค์ประกอบย่อย และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั่นเองทั้งนี้การท่องเที่ยว จึงเป็นปรากฏการณ์ของมนุษย์ที่สร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกกับสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติ และวัฒนธรรมในการเดินทางไปท่องเที่ยว แต่ละสถานที่ย่อมมีจุดหมายของการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ต่างกัน

“การท่องเที่ยว” อยู่ภายใต้ “ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน” โดยยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ

อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายรวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคม และขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการอนาคต

3) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปรุงปัจจุบันพร้อมทั้งการส่งเสริม และสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้ และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้า และการลงทุน ในเวทีโลกควบคู่ไปกับยกระดับรายได้ และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 5 การท่องเที่ยว

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพแต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทยตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้ ทั้งนี้ การกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะ 20 ปี ในระยะแรกให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องวางรากฐานด้านการท่องเที่ยวที่เน้นมาตรฐาน และคุณภาพระดับสากลสิ่งสำคัญที่สุด คือ การสร้างความเชื่อมั่นใน เรื่องความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความปลอดภัย และไม่ให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบแล้วจึงกระจายการท่องเที่ยวทั้งในมิติของพื้นที่ และรายได้สู่ชุมชนตลอดจนการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุดของการท่องเที่ยวในการเป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย

เป้าหมายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ได้แก่

- 1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- 2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น 6 เป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยว ได้แก่

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น
- 2) รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น
- 3) ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น

ตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยว ได้แก่

- 1) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 22 ในปี 2565
- 2) อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองหลักและเมืองรอง อยู่ที่ 20 ในปี 2565
- 3) อันดับความสามารถทำการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดย Travel & Tourism Competitiveness Index (TTCI) อยู่ที่อันดับ 1 ใน 30 ในปี 2565

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 6 แผนย่อย ดังนี้

- 1) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการใช้อรรถกวีความรู้ และนวัตกรรมผนวกกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ

วัฒนธรรม และวิถีชีวิต เพื่อสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองพฤติกรรม ความต้องการนักท่องเที่ยว และสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว

2) การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ส่งเสริมให้ไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ครอบคลุมการจัดประชุม และนิทรรศการการจัดงานแสดงสินค้าการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นรางวัล การจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติการท่องเที่ยวเชิงกีฬารวมถึงการพักผ่อนระหว่าง หรือหลังการประกอบธุรกิจหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นการดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ และนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอีกทั้งส่งเสริมให้การจัดงานธุรกิจ และกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศเป็นเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และเทคโนโลยี ที่นำไปสู่การสร้างสรรคนวัตกรรมรวมถึงการสร้างเวทีเจรจาการค้า และการลงทุนของธุรกิจที่เกี่ยวข้อง กับการอุตสาหกรรมเป้าหมาย

3) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยพัฒนา และยกระดับมาตรฐาน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องต้องห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว เน้นสร้างความแตกต่าง และความเป็นเอกลักษณ์จากการให้บริการตามแบบอย่างความเป็นไทยที่โดดเด่นในระดับสากลร่วมกับการใช้องค์ความรู้ และภูมิปัญญาไทยที่พัฒนาต่อยอดกับความคิดสร้างสรรค์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ

4) การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ของการท่องเที่ยวไทยเป็นแหล่งสร้างรายได้ใหม่ให้กับประเทศ โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนครอบคลุมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่ง และการท่องเที่ยว ในลุ่มน้ำสำคัญ โดยการปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานสร้างสรรคกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายตอบสนองความ ต้องการของนักท่องเที่ยวรวมถึงบริบทของพื้นที่ และชุมชนในพื้นที่

5) การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาคยกระดับให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงเส้นทางการ ท่องเที่ยวภายในภูมิภาคอาเซียน โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์แผนการลงทุนพัฒนา โครงข่ายคมนาคมทั้งทางถนน รางน้ำ อากาศ และกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการ เชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวภายในประเทศ อนุภูมิภาค และอาเซียนบนฐานอัตลักษณ์เดียวกัน เพื่อส่งเสริมให้เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวร่วมกัน

6) การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการยกระดับ ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว และการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับการท่องเที่ยวไทย

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2564 – 2565)

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2564 – 2565) มีประเด็นพัฒนา ดังนี้

1. การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ผู้ผลิต และขายสินค้า บริการ และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการพร้อมรับ และปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก และปรับปรุงปัจจัยเอื้อให้สนับสนุนต่อการฟื้นตัว และเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
3. การพัฒนาบุคลากรทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
4. การปรับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวไทย เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพผ่านการตลาด
5. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หยีฟาง แซ่ฟาง (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวไปปฏิบัติของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า (1) การนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ด้านทรัพยากรนโยบายอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ในระดับปานกลางตามลำดับ ซึ่งในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นทำให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวในภาพรวมของจังหวัดเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านแหล่งหรือกิจกรรมท่องเที่ยว รองลงมา คือ ด้านการบริการการท่องเที่ยว และด้านการตลาดท่องเที่ยวตามลำดับ (3) ความสัมพันธ์ของการนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคลากรกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทำให้สถิติที่ระดับมีค่าระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก ($r = 0.102$)

นิชนันท์ อ่อนรัตน์. (2561). นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดอุบลราชธานี การนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย

ด้านการสื่อสาร ระหว่างองค์กร ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านลักษณะหน่วยงานที่น่า นโยบายไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ส่วนการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านแหล่งหรือ กิจกรรมท่องเที่ยว ด้านการบริการการท่องเที่ยว และด้านการตลาดท่องเที่ยว ตามลำดับ ซึ่งบุคลากรที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคลากรกับการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อัจฉริยาพร คันธมาลาเจริญ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ในแนวทางการท่องเที่ยว 4.0 พื้นที่ตำบลกี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่ตำบลกี้ดช้าง ประกอบด้วยรูปแบบการท่องเที่ยว 3 รูปแบบ ได้แก่ 1.รูปแบบการท่องเที่ยว ในแหล่งธรรมชาติ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท 1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และอนุรักษ์ 1.2 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2.รูปแบบการท่องเที่ยวแหล่งวัฒนธรรม และ 3.รูปแบบการท่องเที่ยว ในความสนใจพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท 3.1 การท่องเที่ยวแบบผจญภัยและกีฬา 3.2 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตำบลกี้ดช้างที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และกีฬารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอนุรักษ์ ตามลำดับ เนื่องจากมีกิจกรรมการล่องแพ และกิจกรรมจากการดูแลช้างหรือปางช้างเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจมีการเข้าถึงที่สะดวก และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเช่น ที่พัก ร้านค้า ร้านอาหาร การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ก็พบมากเช่นเดียวกัน มีการสร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ช่วยส่งเสริมให้การท่องเที่ยวทั้งสองรูปแบบกลายเป็นการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในกลุ่มของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติแต่การใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์นั้นไม่พบการสร้างเครือข่ายระหว่างนักท่องเที่ยวและชุมชนหน่วยงานส่วนภาครัฐมีที่ความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จึงมีการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวระหว่าง นักท่องเที่ยว ชุมชน และผู้ประกอบการผ่านการประชาสัมพันธ์ผ่านเพจ Facebook และสร้างกิจกรรมเพื่อการพัฒนาความร่วมมือในกรสร้างการท่องเที่ยว 4.0 ในพื้นที่

โชติมา ดีพลพันธ์ (2565).ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางประชากรศาสตร์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังชุมชน บ้านไผ่หูช้าง ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางประชากรศาสตร์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายัง ชุมชนบ้านไผ่หูช้าง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พบว่า สัดส่วนของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดย ช่วงอายุของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เฉลี่ยระหว่าง 21-30 ปี ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มของยุคการ

เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Gen Y) โดยส่วนมากมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ที่พบจากการเปรียบเทียบความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชมชน คือ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-30 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความต้องการความสวยงามความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมากที่สุด อีกทั้งนักท่องเที่ยวของชุมชนบ้านไผ่หูช้างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย และธุรกิจส่วนตัว มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 15,001-20,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับรายงาน ของ สุดถนอม

ปรัชญา บุญเดช (2561) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถ้ำเลเขากอบ อำเภอห้วยยอดจังหวัดตรัง ได้ศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มตัวแทนชุมชนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวถ้ำเลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรังจำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามโดยศึกษาและสร้างเครื่องมือการวิจัยตามแนวทฤษฎี 5A คือ ด้านความดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว (Attraction) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว (Amenities) ด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Access) และด้านที่พัก (Accommodation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ 1) การแจกแจงหาความถี่ร้อยละ 2) การหาค่าเฉลี่ย 3) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4) สถิติ T-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่เฉลี่ยของสองกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน 5) สถิติ F-test (One Way ANOVA) 6) สถิติ Paired Sample ttest สำหรับ ค่าความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างความต้องการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 กล่าวคือ มีความต้องการ ในระดับมากที่สุด และนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 กล่าวคือ มีศักยภาพอยู่ในระดับปานกลางผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ประกอบด้วย อายุ ภูมิภาค และรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อความต้องการด้านการท่องเที่ยวถ้ำเลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ที่แตกต่างกัน และปัจจัยส่วนบุคคลที่ประกอบด้วย รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา และอาชีพของนักท่องเที่ยวส่งผลต่อความคิดเห็นต่อศักยภาพการท่องเที่ยวถ้ำเลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ที่แตกต่างกัน เมื่อคำนวณหาค่าความต่างหรือช่องว่างขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยวทั้ง 5 ด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการด้านการท่องเที่ยวมากกว่าศักยภาพการท่องเที่ยวถ้ำเลเขากอบ อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ทุกด้าน โดยช่องว่างที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนามากที่สุดได้แก่ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ทักษิณา วราภรณ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า สภาพแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ปัจจุบันเป็นจุดเชื่อมต่อทางธุรกิจต่อเนื่องไปยังประเทศต่าง ๆ (Logistics Hub) มีความพร้อมในด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นรางวัล (Incentive) มีการเตรียมพร้อมสำหรับการดำเนินงานไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก และโครงสร้างพื้นฐานการปรับปรุงระบบการขนส่งคมนาคม และการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ (MCE) ขณะเดียวกันองค์กรทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนได้ร่วมกันสนับสนุนการท่องเที่ยว เพื่อเป็นรางวัลอย่างเต็มรูปแบบ งานวิจัยนี้จึงได้มาซึ่งกลยุทธ์การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า จังหวัดเชียงใหม่ มีวิสัยทัศน์ที่จะเป็นศูนย์กลางธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อเป็นรางวัลภาคเหนือตอนบน โดยมีพันธกิจ 1 มุ่งพัฒนาการบริหารและการบริการมาตรฐานสากลธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล 2 มุ่งพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ และบุคลากรการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล 3 มุ่งส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์และมีการกำหนดกลยุทธ์สู่ความสำเร็จ 4 ด้าน เพื่อพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อเป็นรางวัลของจังหวัดเชียงใหม่ 1) กลยุทธ์เชิงรุก SO Strategy คือ การพัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความยั่งยืน 2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน STS strategy คือ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว 3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) คือ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ศิริขวัญ ปัญญาเรียน (2563) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว เมืองรอง ภาคเหนือตอนบน (แพร่ น่าน ลำพูน ลำปาง) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวที่มีต่อนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองภาคเหนือตอนบน โดยการสัมภาษณ์ และจัดประชุมระดมความคิดเห็น มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักแรมผู้ประกอบการธุรกิจอาหาร และเครื่องดื่มผู้ประกอบการธุรกิจจำหน่ายสินค้า และของที่ระลึก ผู้ประกอบการธุรกิจคมนาคมขนส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจนันทนาการ และธุรกิจเพื่อความบันเทิงตลอดจนตัวแทนผู้นำชุมชนท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยได้ศึกษาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมของนโยบายที่มีต่อพื้นที่ และภาพรวมพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวได้เล็งเห็นถึงข้อดีในการส่งเสริมผลักดันการท่องเที่ยวเมืองรอง โดยมีการเตรียมความพร้อมในการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในทุกช่วงฤดูกาล ตลอดจนการผลักดันนำเอาทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่มาต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยว

กิตติพงษ์ กมลธรรมวงษ์ (2563) ได้ศึกษาเรื่องโครงการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตชายฝั่งอ่าวไทย โดยสำนักงานการท่องเที่ยว และกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งดำเนินการในพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม

จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจังหวัดสมุทรปราการเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนตามมติของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตชายฝั่งอ่าวไทย ระยะ 5 ปี 2) บูรณาการงานด้านการท่องเที่ยวระหว่างหน่วยงาน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 3) สนับสนุน และส่งเสริมการนำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติขณะที่ปรึกษาได้จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตชายฝั่งอ่าวไทยภายใต้วิสัยทัศน์ “ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตชายฝั่งอ่าวไทยอย่างยั่งยืน” โดยมีเป้าหมายการพัฒนา คือ มูลค่ารายได้รวมของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีอัตราเติบโตขึ้นร้อยละ 10 สถานบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยว และมาตรฐานความปลอดภัย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ดัชนีความสุขของประชาชน และนักท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีการพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อรองรับข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 และมีการจัดตั้งกลุ่ม หรือองค์กร เพื่อการบูรณาการเครือข่ายการท่องเที่ยวร่วมกัน ไม่น้อยกว่า 10 องค์กร ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำข้อเสนอประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตชายฝั่งอ่าวไทย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น และการสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สู่มาตรฐานสากลอย่างสมดุลและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวรองรับการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการส่งเสริมการตลาดสมัยใหม่ (Modern Marketing) และยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

กชธมน วงศ์คำ และเวธกา มณีเนตร (2563) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนบ้านหัวขัว ตำบลแกดำ อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม ศึกษาและพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน ดังนี้ (1) การศึกษาความต้องการ และศักยภาพของชุมชน (2) การค้นหา อัตลักษณ์ของชุมชนวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยว (3) การถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจและฝึกปฏิบัติ (4) การปฏิบัติการท่องเที่ยวโดยชุมชนจริงจากการศึกษา พบว่า บ้านหัวขัว ตำบลแกดำ อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม ชุมชนมีความพร้อมความต้องการ และมีศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวการกำหนดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นเจ้าของจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ แก่ผู้มาเยือน โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม และผลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ชาญชัย ฮวดศรี.(2564).นโยบายทางการเมืองในการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรอบบึงแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น 1.ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อนโยบายทางการเมืองในการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรอบบึงแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น และระดับความคิดเห็นหลักธรรมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวรอบบึงแก่นนครโดยหลักเบญจธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2.ประชาชนมี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อนโยบายทางการเมืองในการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรอบบึงแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และประชาชนที่มีการปฏิบัติตามหลักเบญจธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อนโยบายทางการเมืองในการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรอบบึงแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน 3.แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรอบบึงแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น พบว่า ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ รอบบึงแก่นนครที่เป็นกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรมของชุมชนควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบ และมีการจัดการเรียนรู้ในสถานที่สำคัญ มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ นำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารบึงแก่นนคร เพื่อความเรียบร้อยในพื้นที่โดยรอบ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

การศึกษาเรื่อง การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน 2. เพื่อศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 รูปแบบการวิจัย
- 3.2 ประชาชน และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บข้อมูลรวบรวม
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 รูปแบบการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง และกลุ่มนำเที่ยวนักท่องเที่ยวในตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ครั้งนี้ คือ สมาชิก / เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จำนวน 61 ท่าน กลุ่มตลาดเลทุ่งมหา จำนวน 55 ท่าน กลุ่มธนาคารปูม้า จำนวน 15 ท่าน กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนปากคลอง จำนวน 24 ท่าน กลุ่มท่องเที่ยวตำบลปากคลองโดยกรมทรัพย์ จำนวน 15 ท่าน กลุ่มคณะกรรมการโครงการ San dune จำนวน 15 ท่าน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 185 ท่าน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เป็นประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยในครั้งนี้

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ 2. นโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ได้แก่ 1. การส่งเสริมและสร้างศักยภาพการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ตำบลปากคลอง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลกอย่างยั่งยืน 2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม (Sand Dune) ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบเพื่อรองรับการท่องเที่ยววิถีใหม่ New Normal 3. สร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลปากคลอง

ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยว 1. การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล 2. แผนงานการพัฒนาและยกระดับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว 3. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว 4. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม โดยประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ แบบสอบถามเป็นแบบเซ็คลิสต์

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ประกอบด้วย การส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน นโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม นโยบายสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติเป็นแบบปิด คำถามปลายภาค ซึ่งประกอบด้วยคำตอบย่อย แบ่งเป็น 4 ระดับ โดยใช้ระดับการให้คะแนน และให้คะแนนแต่ละระดับจากคะแนนต่ำสุด 1 คะแนนสูงสุดคือ 4 คะแนน

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ประกอบด้วย การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล แผนงานพัฒนา และยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยวการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดตัวแปร ซึ่งเป็นแนวทางการออกแบบเครื่องมือที่เป็นข้อคำถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนั้นกำหนดเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการศึกษาเพื่อนำมาเป็นกรอบการสร้างแบบสอบถาม

2. จัดทำแบบสอบถาม เพื่อใช้ศึกษาเชิงปริมาณตามกรอบแนวคิดการศึกษา และครอบคลุมนิยามศัพท์ของตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นมา

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการศึกษา นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และครอบคลุมเนื้อหาของการศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาของการศึกษาจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับร่าง เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือด้านค่าความตรง (Validity) โดยใช้เทคนิค (IOC) โดยให้ทางอาจารย์ที่ปรึกษาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตั้งมีรายชื่อนี้ในภาคผนวก โดยผู้ทรงคุณวุฒิจะพิจารณาถึงความเห็นข้อคำถามในแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์

หรือไม่แล้วพิจารณาให้คะแนนค่าความสอดคล้อง ระหว่าง +1,0 และ -1

โดย	+1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	-1	หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลังจากนั้น

นำค่าคะแนนมาใช้แทนสูตร

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

โดย $\sum x$ หมายถึง ผลรวมคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อควรมีค่าเท่ากับ 0.66 จึงจะนำไปใช้ได้ ถ้าไม่ถึงต้องปรับปรุงจนกระทั่งมีค่าที่ต้องการแล้วจึงนำไปใช้

5. หลังจากผู้จัดทำได้ตอบแบบสอบถามสมบูรณ์แล้ว จึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยต่อไป

6. ทำการจัดพิมพ์แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงแล้ว และทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 คน เพื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค โดยพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่ามีความเชื่อมั่นมากกว่า 0.88 ทุกข้อ ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้เชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างได้

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยดำเนินการตามขั้นตอน และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของประชากรในพื้นที่ตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร จำนวน 185 ตัวอย่าง

3.5.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีลักษณะคำถามปลายปิด เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างศึกษาข้อมูลที่ได้จากการท่องเที่ยวของชุมชนใน ตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 185 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกโดยมีขั้นตอน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลต่อไป

3.5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานวิจัย วิทยานิพนธ์ หนังสือ รายงานต่างๆ และเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้อง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และจะนำเสนอในรูปแบบตารางและรูปภาพ โดยมีรายละเอียดของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นในแบบสอบถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation-S.D.)

สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และได้กำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดเป็น 4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดเป็น 3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดเป็น 2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดเป็น 1 คะแนน

จากนั้นหาค่าเฉลี่ยของคำตอบแบบสอบถาม โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

โดยแบ่งช่วงคะแนนดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 3.26 – 4.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.25 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 1.76 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.75 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร เพื่อศึกษานโยบายและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ ในเรื่องนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยว จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายนาง ด้านสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล ด้านแผนงานพัฒนา และยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านการบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากร ในองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร จำนวน 61 ท่าน กลุ่มตลาดเลทุ่งมหา จำนวน 55 ท่าน กลุ่มธนาคารปูม้า จำนวน 15 ท่าน กลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนปากคลอง จำนวน 24 ท่าน กลุ่มท่องเที่ยวตำบลปากคลอง โดยกรมทรัพย์ จำนวน 15 ท่าน กลุ่มคณะกรรมการโครงการ San dune จำนวน 15 ท่าน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 185 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	93	50.3
ชาย	92	49.7
รวม	185	100.00
อายุ		
อายุ 18 – 20 ปี	14	7.6
อายุ 21 - 25 ปี	39	21.1
อายุ 25 ปีขึ้นไป	132	71.4
รวม	185	100.00
สถานภาพ		
โสด	72	38.9
สมรส / อยู่ด้วยกัน	84	45.4
หม้าย / หย่าร้าง	29	15.7
รวม	185	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	96	51.9
ปริญญาตรี	70	37.8
สูงกว่าปริญญาตรี	19	10.3
รวม	185	100.00
รายได้		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000	50	27.0
10,001 – 20,000	70	37.8
20,001 – 30,000	38	20.5
30,001 – 40,000	17	9.2
40,001 – 50,000	9	4.9
50,001 บาทขึ้นไป	1	5
รวม	185	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	11	5.9
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	60	32.4
พนักงานบริษัท	21	11.4
เจ้าของธุรกิจ	41	22.2
อื่นๆ	52	28.1
รวม	185	100.00

จากตารางที่ 4.1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 50.3 และเพศชาย ร้อยละ 49.7 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 71.4 อายุ 21 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.1 และมีอายุ 18 - 20 ปี ร้อยละ 7.6 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส / อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 45.5 มากที่สุด รองลงมาสถานะโสด คิดเป็นร้อยละ 38.9 และสถานะหม้าย / หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 15.7 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีจบการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.9 รองลงมาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.8 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้ 10,001 - 20,000 คิดเป็นร้อยละ 37.8 รายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 คิดเป็นร้อยละ 27.0 รายได้ 20,001 - 30,000 คิดเป็นร้อยละ 20.5 รายได้ 30,001 - 40,000 คิดเป็นร้อยละ 9.2 รายได้ 40,001 - 50,000 คิดเป็นร้อยละ 4.9 และรายได้ 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5 อาชีพข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 32.4 มากที่สุด รองลงมาอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 28.1 อาชีพเจ้าของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.2 อาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.4 และอาชีพนักเรียน / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.9 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน

ด้านการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง มีนโยบายส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	38 (20.5)	68 (36.8)	61 (33.0)	18 (9.7)	2.68	.909	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง มีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	35 (18.9)	82 (44.3)	51 (27.6)	17 (9.2)	2.73	.874	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ให้การสนับสนุนภาคธุรกิจ และประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	44 (23.8)	71 (38.4)	50 (27.0)	20 (10.8)	2.75	.940	มาก
ภาพรวม					2.72	.849	มาก

จากตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ด้านการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน พบว่า ประชากรมีระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$, $SD = .849$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองให้การสนับสนุนภาคธุรกิจ และประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$, $SD = .940$) โดยมีความคิดเห็นเป็นอันดับแรก รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริม

ให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว มีความระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.73$, $SD = .874$) และสุดท้ายองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.68$, $SD = .909$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม

ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เนินทรายงาม	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปาก คลองมีนโยบายการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวเนินทรายงาม	61 (33.0)	82 (44.3)	31 (16.8)	11 (5.9)	3.04	.859	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปาก คลองมีนโยบายให้ สมาคม ท่องเที่ยว และสภาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรมีส่วน ร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	55 (29.7)	76 (41.1)	42 (22.7)	12 (6.5)	2.94	.886	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปาก คลองมีนโยบายพัฒนาเส้นทาง ท่องเที่ยวเชื่อมโยงเนินทรายงาม	58 (31.1)	76 (41.1)	44 (23.8)	7 (3.8)	3.00	.841	มาก
ภาพรวม					2.99	.749	มาก

จากตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม พบว่า ประชากรมีระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.99$, $SD = .749$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.04$, $SD = .859$) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงเนินทรายงาม ระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.00$, $SD = .841$) และ องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายให้สมาคมท่องเที่ยว และสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.94$, $SD = .886$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของการสร้างรายได้ให้ประชาชนและ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว

ด้านการสร้างรายได้ให้ประชาชน และ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการสร้างร้านค้าเพื่อจำหน่ายของฝาก	38 (20.5)	77 (41.6)	51 (27.6)	19 (10.3)	2.72	.906	มาก
2. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมในการอบรมมัคคุเทศก์เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น	46 (24.9)	62 (33.5)	61 (33.0)	16 (8.6)	2.75	.930	มาก
3. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อจำหน่ายให้แก่ักท่องเที่ยว	36 (19.5)	68 (36.8)	58 (31.4)	23 (12.4)	2.63	.935	มาก
ภาพรวม					2.70	.819	มาก

จากตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร ด้านการสร้างรายได้ให้ประชาชนและ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว พบว่า ประชากรมีระดับความ

คิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัด
ชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$, $SD = .819$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัด
ชุมพร พบว่า องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมในการอบรมมัคคุเทศก์เพื่อสร้างรายได้ให้กับ
ประชาชนในท้องถิ่น มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$, $SD = .930$) รองลงมา องค์การส่วน
ตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการสร้าง
ร้านค้าเพื่อจำหน่ายของฝาก มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$, $SD = .906$) และองค์การส่วน
ตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว มีระดับความ
ความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.63$, $SD = .935$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมเป็นรายด้าน

นโยบายส่งเสริมการส่งเสริมท่องเที่ยวขององค์การ บริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน	2.72	.849	มาก
2. ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในทิวไร่นา	2.99	.749	มาก
3. ด้านการสร้างรายได้ให้ประชาชนและ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว	2.70	.819	มาก
ภาพรวม	2.80	.707	มาก

จากตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ
นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร
ด้านนโยบายส่งเสริมการส่งเสริมท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน
จังหวัดชุมพร พบว่า ประชากรมีระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.80$, $SD = .707$)
เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.99$, SD = .749) รองลงมา การส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$, SD = .849) และสุดท้าย การสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.70$, SD = .819) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ตารางที่ 4. แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล

การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	46 (24.9)	69 (37.3)	54 (29.2)	16 (8.6)	2.78	.919	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง มียุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบระดับสากลผ่านเว็บไซต์องค์กร	34 (18.4)	74 (40.0)	44 (23.8)	33 (17.8)	2.59	.986	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ได้มียุทธศาสตร์กำหนดให้เนินทรายงามเป็นมรดกโลกทางธรณี	43 (23.2)	72 (38.9)	51 (27.6)	19 (10.3)	2.75	.928	มาก
ภาพรวม					2.70	.819	มาก

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ด้านการพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล พบว่า ประชากรมีระดับความคิดเห็น

เกี่ยวกับนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$, $SD = .819$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน ในเรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มีการจัดทำกาพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.78$, $SD = .191$) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มียุทธศาสตร์กำหนดให้เนินทรายงามเป็นมรดกโลกทางธรณี มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$, $SD = .928$) และสุดท้าย องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบระดับสากลผ่านเว็บไซต์องค์กร มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.59$, $SD = .986$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของ แผนงานพัฒนาและยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว

ด้านการพัฒนาและ ยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน	44 (23.8)	61 (33.0)	53 (28.6)	27 (14.6)	2.66	.999	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมให้ผู้ประกอบการร้านอาหารด้านรสชาติความสะอาดและการให้บริการ	59 (31.9)	66 (35.7)	43 (23.2)	17 (9.2)	2.90	.956	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว	45 (24.3)	82 (44.3)	45 (24.3)	13 (7.0)	2.86	.867	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดอบรมเรื่องผลิตภัณฑ์มาตรฐานให้กับผู้ประกอบการร้านค้าจำหน่ายของฝาก	46 (24.9)	78 (42.2)	52 (28.1)	9 (4.9)	2.87	.843	มาก
ภาพรวม					2.82	.739	มาก

จากตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ด้านแผนงานพัฒนาและยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว พบว่า ประชากรมีระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.82$, $SD = .739$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร ในเรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมให้ผู้ประกอบการร้านอาหาร ด้านรสชาติความสะอาด และการให้บริการ มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, $SD = .956$) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดอบรมเรื่องผลิตภัณฑ์มาตรฐานให้กับผู้ประกอบการ ร้านค้าจำหน่ายของฝาก มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.87$, $SD = .843$) องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมการให้บริการการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.86$, $SD = .867$) และสุดท้าย องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.66$, $SD = .999$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของการส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว

ด้านส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีการส่งเสริมการตลาดเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบถ้วน	45 (24.3)	80 (43.2)	47 (25.4)	13 (7.0)	2.85	.872	มาก
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมการตลาดประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวรับทราบ	42 (22.7)	82 (44.3)	50 (27.0)	11 (5.9)	2.84	.884	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวได้รับทราบ	52 (28.1)	69 (37.3)	55 (29.7)	9 (4.9)	2.89	.874	มาก
ภาพรวม					2.85	.791	มาก

จากตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร ด้านการส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว พบว่า ประชากรมีระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.85$, $SD = .791$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร ในเรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวได้รับทราบ มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.89$, $SD = .874$) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีการส่งเสริมการตลาดให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบถ้วน มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.85$, $SD = .872$) และสุดท้าย องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวรับทราบ มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.84$, $SD = .884$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของการบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ด้านการบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด			
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ในการบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	110 (59.5)	42 (22.7)	29 (15.2)	4 (2.2)	3.39	.828	มากที่สุด
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองกำหนดยุทธศาสตร์ โดยการนำเอา BCG Model มาประยุกต์อย่างยั่งยืน	53 (28.6)	106 (57.3)	26 (14.1)	-	3.15	.639	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้นำเอายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรมาปรับใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	136 (73.5)	20 (10.8)	27 (14.6)	2 (1.1)	3.57	.778	มากที่สุด
ภาพรวม					3.36	.406	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ด้านการบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน พบว่า ประชากรมีระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, $SD = .406$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ในเรื่อง องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้นำเอายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรมาใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.57$, $SD = .778$) รองลงมา องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง มียุทธศาสตร์ในการบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39$, $SD = .828$) และสุดท้าย องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองกำหนดยุทธศาสตร์ โดยการนำเอา BCG Model มาประยุกต์อย่างยั่งยืน มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 3.15$, $SD = .639$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร เป็นรายด้าน

ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล	2.70	.823	มาก
2. แผนงานพัฒนาและยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว	2.82	.739	มาก
3. การส่งเสริมการตลาดและ การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว	2.85	.791	มาก
4. การบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	3.36	.406	มากที่สุด
ภาพรวม	2.93	.529	มาก

จากตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน พบว่า ประชากรมีระดับความคิดเห็นของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.93$, $SD = .529$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดบึงสามพัน ในเรื่องยุทธศาสตร์การบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, $SD = .406$) รองลงมา การส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 2.85$, $SD = .791$) แผนงานพัฒนาและยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.82$, $SD = .793$) และสุดท้าย การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล มีระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X} = 2.70$, $SD = .823$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร 2. เพื่อศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งจากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เทคนิคการศึกษาแบบโดยอาศัยกรอบทฤษฎีที่มีผู้ศึกษาไว้ ซึ่งครอบคลุมนโยบายและยุทธศาสตร์ต่าง ๆ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของการศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 25-ปีขึ้นไป อยู่ในสถานะสมรส / อยู่ด้วยกัน มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

ผลการศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทราย (Sand Dune) ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบ เพื่อรองรับการท่องเที่ยววิถีใหม่ New Normal มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านสร้างรายได้ให้ประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการนำเอานโยบายการส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองให้การสนับสนุนภาคธุรกิจและประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง มีนโยบายส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงามมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงามมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมในการอบรมภาคเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และ องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ผลการศึกษายุทธศาสตร์ด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบระดับสากลผ่านเว็บไซต์องค์กรมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านแผนงานพัฒนา และยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมให้ผู้ประกอบการร้านอาหารด้านรสชาติความสะอาด และการให้บริการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านการส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาด ให้แก่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวได้รับทราบมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ให้นักท่องเที่ยวรับทราบมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้นำเอายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรมาใช้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และองค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองกำหนดยุทธศาสตร์ โดยการนำเอา BCG Model มาประยุกต์อย่างยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาของประชากรด้านนโยบาย พบว่า นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร แตกต่างกันในระดับ ซึ่งผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษาผลของกิตติพงษ์ กมลธรรมวงษ์ (2563) ที่กล่าวว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิตชายฝั่งอ่าวไทย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการท่องเที่ยว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น และการสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สู่มาตรฐานสากลอย่างสมดุลและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว รองรับการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการส่งเสริมการตลาดสมัยใหม่ ยุทธศาสตร์เหล่านี้เป็นยุทธศาสตร์ที่นิยมใช้สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริขวัญ ปัญญาเรียน (2563) ที่กล่าวว่า ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมของนโยบายที่มีต่อพื้นที่และภาพรวม พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวได้เล็งเห็นถึงข้อดีในการส่งเสริมผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเมืองรอง โดยมีการเตรียมความพร้อมในการรับรองกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในทุกฤดูกาล ตลอดจนการผลักดันนำเอาทุนทางวัฒนธรรมที่มีอยู่มาต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยว ซึ่งผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษาผลของนิชนันท์ อ่อนรัตน์. (2561). นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดอุบลราชธานีการนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย ด้านการสื่อสาร ระหว่างองค์กร ด้านความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากส่วนด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ส่วนการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการนำนโยบายการท่องเที่ยวมาปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบัว จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการศึกษาวิจัย พบว่า ด้านนโยบายสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชาชนน้อยกว่าด้านอื่น ๆ หน่วยงานควรมีการกำหนดนโยบายสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว ให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรมีการจัดโครงการร่วมกับภาคส่วนอื่น เพื่อช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถให้แก่ประชาชน และผู้ประกอบการ สามารถนำความรู้ไปต่อยอดสร้างรายได้ให้กับธุรกิจของตนเองได้มากยิ่งขึ้น

ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากลมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของประชาชนน้อยกว่าด้านอื่น ๆ จึงควรทำการปรับปรุงในด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล โดยนอกจากจะต้องวางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้คุณภาพแล้ว ควรมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เช่น กรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการในชุมชน เพื่อส่งเสริมการดำเนินงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองให้มีประสิทธิภาพในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประเด็น ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และยุทธศาสตร์

นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ด้านการสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ผู้วิจัยจึงเสนอข้อสรุปจากการวิจัย โดยให้ฝ่ายนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดทำนโยบาย และกลยุทธ์ในการสร้างรายได้ให้ประชาชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ 15% ของรายได้จากปีที่ผ่านมา โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือจัดทำแผนที่เส้นทางท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม กิจกรรมดำน้ำเกาะร้านเป็ด ร้านไก่ กิจกรรมกินปูห้อยขาที่เกาะเตียบ เกาะยอ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ด้านการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้มียุทธศาสตร์กว้าง ๆ เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ เช่น ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ชายหาด เกาะเนินทรายงาม แหล่งดำน้ำ หรือวัด เพื่อธำรงทรัพยากรเหล่านั้นเอาไว้ใช้เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เป็นให้ทราบอย่างทั่วถึง โดยการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ เสียงตามสาย วิทยุชุมชน ฯลฯ
2. จัดให้มีกล่องรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และเรื่องราวเรียนขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง และนำเรื่องต่าง ๆ ที่ประชาชนได้แนะนำมาปรับปรุง

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรศึกษาการนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ
2. ควรศึกษาการนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุง และพัฒนาการบริการให้มีคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นทั่วทั้งอำเภอปะทิว

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กชชมน วงศ์คำและเวธกา มณีเนตร. (2563). การจัดการการท่องเที่ยว โดยชุมชนบ้านหัวขัว ตำบลแกดำ อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กิตติพงษ์ กมลธรรมวงศ์. (2563). โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในเขต กัดช้าง อำเภอมะแม่ง จังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2563). แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวไทย 2561 – 2564 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- โชติมา ดีพลพันธ์. (2565). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านไผ่หูช้าง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทักษิณา วราภรณ์. (2560). กลยุทธ์การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารองค์การภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- นิชนันท์ อ่อนรัตน์. (2561). นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดอุบลราชธานี. วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 4(2), 228-241.
- ปรัชญา บุญเดช. (2561). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวถ้ำเลเขากอบ อำเภอยะยงต์ จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชาญชัย ฮวดศรี. (2564). นโยบายทางการเมืองในการส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรอบบึงแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ศิริขวัญ ปัญญาเรียน. (2563). การศึกษาผลของนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองภาคเหนือ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง, 9(3), 41-52.
- หยีฟ้า แซ่ฟ้า. (2564). การนำนโยบายไปปฏิบัติในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวของบุคลากรองค์การบริหารส่วนจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 4(3), 859-873.

บรรณานุกรม (ต่อ)

อัจฉริยาพร คันธมาลาเจริญ. (2564). การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวในแนวทางการท่องเที่ยว 4.0. วิทยานิพนธ์ปริญญาการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวางแผนผังเมืองและสภาพแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ภาษาอังกฤษ

- Alexandru, S., Rodica, P. (2015) **Identifying cultural tourism potentials in Republic of Moldova through cultural consumption among tourists.** National Institute for Economic Research. Bentham.
- Bentham, J. (1789). **An Introduction to the Principles of Morals and Legislation.** Clarendon Press, Oxford.
- Clarke, John J. (1957). **Online of Local Government of the United Kingdom.** Harcourt, Brace. Harris G. Mongtagu. Comparative Local Government. Great Britain: Wiliam Harvard Business Review.
- Harris G. Mongtagu. (1984). **Comparative Local Government.** Great Britain : Wiliam Brendon and Son Ltdl.
- Holloway, William V. (1951). **State and Local Government in the United States.**
- Kaplan, Robert S., and Norton David P. (1996). **The Balanced Scorecard : Legislation, 1996 edition, edited by J.H.Burns and H.L.A. Hart, Oxford: Clarendon Press.London: mentation. Illinois: The Dorsey. New-York: McGraw Hill.**
- Pareto, Vilfredo. (1935). **The Mind and Society [Trattato Di Sociologia Generale].** Harcourt, Brace.
- Porter, Michael E., (1985). **Competitive Advantage : Creating and Sustaining Superior Performance.** Free Press. New York,
- Prahalad, C. K., and Hamel, G. (1990). **The core competences of the corporation.** Harvard Business Review.
- Rawls, John B. (1971). **A Theory of Justice. (Cambridge: MA, Harvard University).**
- Robson, William A. (1953). **Local Government.** In Encyclopedia of Social science. New York: The Macmillan.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Saso K. & Naume M. (2012). **Cultural tourism in Ohrid as a selective form of tourism development.** Service sector in terms of changing environment 2012.

ออนไลน์

กฤษณ์ วงศ์วิเศษธร. (2560). **ความเป็นอิสระในการปกครองตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.**

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=> (สืบค้นข้อมูล 20 มิถุนายน 2565).

ชำนาญ จันทร์เรือง. (2562). **องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มิใช่สาธารณูปการส่วนภูมิภาค.** [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก : <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/647573>. (สืบค้นข้อมูล 18 กรกฎาคม 2565).

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2565). **แผนพัฒนา**

เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (2566 - 2567). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/E/258/T_0001.PDF. (สืบค้นข้อมูล 24 กุมภาพันธ์ 2566).

องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง. (2565). **แผนพัฒนาท้องถิ่น (2566 - 2567).** [ออนไลน์]. เข้าถึง

ได้จาก : <http://www.pkk.go.th/>. (สืบค้นข้อมูล 25 กรกฎาคม 2565).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและจดหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ

1. ผศ.เพ็ชรภรณ์ ชัชวาลชาญชนกิจ
2. ดร.ปิวิธชา พุทธเกิด
3. ดร.กิตติ แก้วเขียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร” โดย นางสาวอังคณา แก้วชลคราม รหัสนักศึกษา 62205031 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.วัชระ ศิลป์เสวตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ซึ่งแบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบคะแนนความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลา ในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวอังคณา แก้วชลคราม)

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ.....

หน่วยงาน.....

การประเมินเครื่องมือเพื่อวิจัย

เพื่อประกอบการศึกษาเป็นการศึกษาอิสระ หรือโครงการพิเศษครั้งนี้ ระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวอังคณา แก้วชลคราม

รหัสนักศึกษา 62205031

หัวข้องานวิจัย การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว
จังหวัดชุมพร

ข้อคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
- ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

ลงชื่อ

(.....)

วันที่

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร” โดย นางสาวอังคณา แก้วชลคราม รหัสนักศึกษา 62205031 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.วิษระ ศิลป์เสวตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการงานพิเศษ ซึ่งแบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบคะแนนความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่ามีข้อผิดพลาด ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลา ในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวอังคณา แก้วชลคราม)

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ..... **ดร. วิษระ พุทธิศักดิ์**

หน่วยงาน.....

การประเมินเครื่องมือเพื่อวิจัย

เพื่อประกอบการศึกษาเป็นการศึกษาอิสระ หรือโครงการพิเศษครั้งนี้ ระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวอังคณา แก้วชลคราม
รหัสนักศึกษา 62205031
หัวข้องานวิจัย การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว
จังหวัดชุมพร
ข้อคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)
 ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

ลงชื่อ *Puan R*
(ดร.บัวนิชา พทตเสถ)
วันที่ 7 / 12 / 65

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง “การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร” โดย นางสาวอังคณา แก้วชลคราม รหัสนักศึกษา 62205031 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.วัชรระ ศิลป์เสวตร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ซึ่งแบบสอบถามนี้ สร้างขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ส่วนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบคะแนนความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 0

ถ้าเห็นว่าเป็นไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลา ในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวอังคณา แก้วชลคราม)

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น..... *ดร. กิตติ เกตุอิน*

ผู้ทรงคุณวุฒิ.....

หน่วยงาน..... *สจ. ชุมพร*

การประเมินเครื่องมือเพื่อวิจัย

เพื่อประกอบการศึกษาเป็นการศึกษาอิสระ หรือโครงการพิเศษครั้งนี้ ระดับบัณฑิตศึกษา
 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวอังคณา แก้วชลคราม

รหัสนักศึกษา 62205031

หัวข้องานวิจัย การศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว
 จังหวัดชุมพร

ข้อคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

ปรับปรุงตามคำแนะนำ และ ข้อคิดเห็น:

ลงชื่อ อ.ร. กฤษณ์ แก้วชลคราม

(.....)

วันที่ 1 ธันวาคม 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง “การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ
จังหวัดชุมพร”

คำชี้แจง แบบสอบถามจัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณ เรื่อง การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร ประกอบด้วย 4 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามนโยบายส่งเสริมการส่งเสริมท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอบะพือ จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

18 - 20 ปี

21 - 25 ปี

25 - ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ

โสด

สมรส / อยู่ด้วยกัน

หม้าย / หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้

ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

10,001 - 20,000

20,001 - 30,000

30,001 - 40,000

40,001 - 50,000

50,001 บาทขึ้นไป

6. อาชีพ

- นักเรียน / นักศึกษา
- ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัท
- เจ้าของธุรกิจ
- อื่น ๆ โปรดระบุ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามนโยบายส่งเสริมการส่งเสริมท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปากคลอง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด

หมายเหตุ ระดับความคิดเห็น

- 4 คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- 3 คือ ระดับความคิดเห็นมาก
- 2 คือ ระดับความคิดเห็นน้อย
- 1 คือ ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามนโยบายส่งเสริมการส่งเสริมท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง

อำเภอบึงสามพัน จังหวัดชุมพร

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ แบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
การนำเอานโยบายส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน				
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว				

3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง ให้การสนับสนุนภาคธุรกิจ และ ประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อ รองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน				
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมี นโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนิน ทรายงาม				
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมี นโยบายให้สมาคมท่องเที่ยว และสภา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว				
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมี นโยบายพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว เชื่อมโยงเนินทรายงาม				
สร้างรายได้ให้ประชาชนและ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว				
1. องค์การส่วนตำบลปากคลองมี นโยบายส่งเสริมให้ประชาชนและ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วม ในการสร้างร้านค้าเพื่อจำหน่ายของฝาก				
2. องค์การส่วนตำบลปากคลองมี นโยบายส่งเสริมในการอบรมมัคคุเทศ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้อง ถิ่น				
3. องค์การส่วนตำบลปากคลองมี นโยบายส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง
อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
การพัฒนาสู่แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ				
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบระดับสากลผ่านเว็บไซต์องค์กร				
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มียุทธศาสตร์กำหนดให้เนิ่นทรายงามเป็นมรดกโลกทางธรณี				
แผนงานพัฒนา และยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน				
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมให้ผู้ประกอบการร้านอาหารด้านรสชาติ ความสะอาด และการให้บริการ				
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมการให้บริการการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว				
4. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดอบรมเรื่องผลิตภัณฑ์มาตรฐานให้กับผู้ประกอบการร้านค้าจำหน่ายของฝาก				
การส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีการส่งเสริมการตลาดเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบถ้วน				
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวรับทราบ				
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวได้รับทราบ				
การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน				
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน				
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองกำหนดยุทธศาสตร์ โดยการนำเอา BCG Model มาประยุกต์อย่างยั่งยืน				
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้นำเอายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรมาปรับใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน				

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการการศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

(การทดสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์)

เรื่อง “การศึกษานโยบายการท่องเที่ยวปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร”

วัตถุประสงค์	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	ค่าที่ใช้ได้
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3		
1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	1. เพศ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2. อายุ	1	0	1	0.66	ใช้ได้
	3. สถานภาพ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	4. ระดับการศึกษา	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	5. รายได้	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	6. อาชีพ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. เพื่อศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	การนำนโยบายส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน					
	1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว	1	1	1	1.00	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองให้การสนับสนุนภาคธุรกิจ และประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม						
	1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายให้สมาคมท่องเที่ยว และสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงเนินทรายงาม	1	1	1	1.00	ใช้ได้
สร้างรายได้ให้ประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว						
	1. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการสร้างร้านค้าเพื่อจำหน่ายของฝาก	1	1	1	1.00	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพื่อศึกษานโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร	2. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมในการอบรมมัคคุเทศเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อจำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต้นแบบระดับสากล						
	1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบระดับสากลผ่านเว็บไซต์องค์กร	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มียุทธศาสตร์กำหนดให้เนินทรายงามเป็นมรดกโลกทางธรณี	1	1	1	1.00	ใช้ได้
แผนงานพัฒนา และยกระดับสินค้าบริการด้านการท่องเที่ยว						
	1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน	1	1	1	1.00	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมให้ผู้ประกอบการร้านอาหารด้านรสชาติความสะอาดและการให้บริการ	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมการให้บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดอบรมเรื่องผลิตภัณฑ์มาตรฐานให้กับผู้ประกอบการร้านค้าจำหน่ายของฝาก	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว					
1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีการส่งเสริมการตลาดเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบถ้วน	1	1	0	0.66	ใช้ได้
2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวรับทราบ	1	1	1	1.00	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมกิจกรรมด้านการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวได้รับทราบ	1	1	0	0.66	ใช้ได้
การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน						
	1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองกำหนดยุทธศาสตร์โดยการนำเอา BCG Model มาประยุกต์อย่างยั่งยืน	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้นำเอายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพรมาใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	1	1	1	1.00	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยด้านความเชื่อมั่น
เรื่อง “การศึกษานโยบายการท่องเที่ยวปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากคลอง อำเภอปะทิว
จังหวัดชุมพร”

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.885	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง
ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		เพศ	อายุ	สถานภาพ	ระดับการศึกษา	รายได้	อาชีพ
N	Valid	185	185	185	185	185	185
	Missing	0	0	0	0	0	0
Mean		1.50	2.64	1.77	1.58	2.29	3.34
Std. Deviation		.501	.620	.703	.671	1.137	1.342

Frequency Table

		เพศ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	92	49.7	49.7	49.7
	หญิง	93	50.3	50.3	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

		อายุ			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	18-20	14	7.6	7.6	7.6
	21-25	39	21.1	21.1	28.6
	25-ปีขึ้นไป	132	71.4	71.4	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานภาพ					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	โสด	72	38.9	38.9	38.9
	สมรส/อยู่ด้วยกัน	84	45.4	45.4	84.3
	หม้าย/หย่าร้าง	29	15.7	15.7	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

ระดับการศึกษา					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่าปริญญาตรี	96	51.9	51.9	51.9
	ปริญญาตรี	70	37.8	37.8	89.7
	สูงกว่าปริญญาตรี	19	10.3	10.3	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ10,000	50	27.0	27.0	27.0
	10,001-20,000	70	37.8	37.8	64.9
	20,001-30,000	38	20.5	20.5	85.4
	30,001-40,000	17	9.2	9.2	94.6
	40,001-50,000	9	4.9	4.9	99.5
	50,001บาทขึ้นไป	1	.5	.5	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

อาชีพ					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	นักเรียน/นักศึกษา	11	5.9	5.9	5.9
	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	60	32.4	32.4	38.4
	พนักงานบริษัท	21	11.4	11.4	49.7
	เจ้าของธุรกิจ	41	22.2	22.2	71.9
	อื่นๆ	52	28.1	28.1	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	18	9.7	9.7	9.7
	น้อย	61	33.0	33.0	42.7
	มาก	68	36.8	36.8	79.5
	มากที่สุด	38	20.5	20.5	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

2. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพ บุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	17	9.2	9.2	9.2
	น้อย	51	27.6	27.6	36.8
	มาก	82	44.3	44.3	81.1
	มากที่สุด	35	18.9	18.9	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองให้การสนับสนุนภาคธุรกิจ และประชาชน ได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	20	10.8	10.8	10.8
	น้อย	50	27.0	27.0	37.8
	มาก	71	38.4	38.4	76.2
	มากที่สุด	44	23.8	23.8	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

4. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ธรรมชาติ					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	11	5.9	5.9	5.9
	น้อย	31	16.8	16.8	22.7
	มาก	82	44.3	44.3	67.0
	มากที่สุด	61	33.0	33.0	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายให้สมาคมท่องเที่ยว และสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	12	6.5	6.5	6.5
	น้อย	42	22.7	22.7	29.2
	มาก	76	41.1	41.1	70.3
	มากที่สุด	55	29.7	29.7	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

6. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงเนินทรายงาม					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	7	3.8	3.8	3.8
	น้อย	44	23.8	23.8	27.6
	มาก	76	41.1	41.1	68.6
	มากที่สุด	58	31.4	31.4	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนและผู้ประกอบการ ธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการสร้างร้านค้าเพื่อจำหน่ายของฝาก					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	19	10.3	10.3	10.3
	น้อย	51	27.6	27.6	37.8
	มาก	77	41.6	41.6	79.5
	มากที่สุด	38	20.5	20.5	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

8. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมในการอบรมภาคีเพื่อสร้าง รายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	16	8.6	8.6	8.6
	น้อย	61	33.0	33.0	41.6
	มาก	62	33.5	33.5	75.1
	มากที่สุด	46	24.9	24.9	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. องค์การส่วนตำบลปากคลองมีนโยบายส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อ จำหน่ายให้แก่นักท่องเที่ยว					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	23	12.4	12.4	12.4
	น้อย	58	31.4	31.4	43.8
	มาก	68	36.8	36.8	80.5
	มากที่สุด	36	19.5	19.5	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

10. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มีการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	16	8.6	8.6	8.6
	น้อย	54	29.2	29.2	37.8
	มาก	69	37.3	37.3	75.1
	มากที่สุด	46	24.9	24.9	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ต้นแบบระดับสากลผ่านเว็บไซต์องค์กร					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	33	17.8	17.8	17.8
	น้อย	44	23.8	23.8	41.6
	มาก	74	40.0	40.0	81.6
	มากที่สุด	34	18.4	18.4	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

12. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้มียุทธศาสตร์กำหนดให้เนินทรายงาม เป็นมรดกโลกทางธรณี					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	19	10.3	10.3	10.3
	น้อย	51	27.6	27.6	37.8
	มาก	72	38.9	38.9	76.8
	มากที่สุด	43	23.2	23.2	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	27	14.6	14.6	14.6
	น้อย	53	28.6	28.6	43.2
	มาก	61	33.0	33.0	76.2
	มากที่สุด	44	23.8	23.8	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

14. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมให้ผู้ประกอบการร้านอาหารด้านรสชาติความสะอาด และการให้บริการ					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	17	9.2	9.2	9.2
	น้อย	43	23.2	23.2	32.4
	มาก	66	35.7	35.7	68.1
	มากที่สุด	59	31.9	31.9	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้จัดการอบรมการให้บริการกา นักท่องเที่ยงที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยง					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	13	7.0	7.0	7.0
	น้อย	45	24.3	24.3	31.4
	มาก	82	44.3	44.3	75.7
	มากที่สุด	45	24.3	24.3	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

16. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองจัดอบรมเรื่องผลิตภัณฑ์มาตรฐานให้กับ ผู้ประกอบการร้านค้าจำหน่ายของฝาก					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	9	4.9	4.9	4.9
	น้อย	52	28.1	28.1	33.0
	มาก	78	42.2	42.2	75.1
	มากที่สุด	46	24.9	24.9	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมีการส่งเสริมการตลาดเพื่อให้นักท่องเที่ยว ได้ทราบถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวอย่างครบถ้วน					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	4	2.2	2.2	2.2
	น้อย	29	15.7	15.7	17.8
	มาก	42	22.7	22.7	40.5
	มากที่สุด	110	59.5	59.5	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

18. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้ นักท่องเที่ยวรับทราบ					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อย	26	14.1	14.1	14.1
	มาก	106	57.3	57.3	71.4
	มากที่สุด	53	28.6	28.6	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ส่งเสริมกิจกรรมด้าน การตลาดให้แก่ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวได้รับทราบ					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	2	1.1	1.1	1.1
	น้อย	27	14.6	14.6	15.7
	มาก	20	10.8	10.8	26.5
	มากที่สุด	136	73.5	73.5	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

20. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองมียุทธศาสตร์ในการบริการจัดการด้านการ ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	13	7.0	7.0	7.0
	น้อย	47	25.4	25.4	32.4
	มาก	80	43.2	43.2	75.7
	มากที่สุด	45	24.3	24.3	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองกำหนดยุทธศาสตร์ โดยการนำเอา BCG Model มาประยุกต์อย่างยั่งยืน					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	11	5.9	5.9	5.9
	น้อย	50	27.0	27.0	33.0
	มาก	82	44.3	44.3	77.3
	มากที่สุด	42	22.7	22.7	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

22. องค์การบริหารส่วนตำบลปากคลองได้นำเอายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของ จังหวัดชุมพรมาปรับใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	น้อยที่สุด	9	4.9	4.9	4.9
	น้อย	55	29.7	29.7	34.6
	มาก	69	37.3	37.3	71.9
	มากที่สุด	52	28.1	28.1	100.0
	Total	185	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวอังคณา แก้วชลคราม
ที่อยู่ปัจจุบัน	270 หมู่ 9 ตำบลหงส์เจริญ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร 86140
โทรศัพท์	096-8651318
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2562 จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหงส์เจริญวิทยาคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้